

ATEİSTLƏRİN "SƏKKİZ TƏSBİTLƏ İSLAMI TƏRK" YAZISINA CAVAB.

Giriş:

**BU YAZIDA QEYD OLUNAN ŞÜBHƏLƏRƏ ÜMUMİ,
QISA YANAŞMA:**

Bu kiçik risalə "Ateizmə münasibət" adlı seminarımızın "Ateizmin təhlükəsi" adlı hissəsini izlədikdən sonra ünvanıma göndərilən və məndən şəxsən cavab yazmağımı istəyən ateistə cavabımdır. Əlimdə çoxlu işlərimin olmasına baxmayaraq, bu 8 bənddən ibarət olan, özündə xeyli sayda şübhəni ehtiva edən yazıya cavab vermək istədim:

Ümumən hazırlanan bu 8 bənddən ibarət şübhələr toplusu əslində 8 bənddən ibarət deyil. Daha ətraflı baxsaq, elə təkəcə birinci bənddə 8 şübhə və ya iddia irəli sürülür. Ona görə də digər bəndlərdə də bir yox, bir neçə şübhə və ya iddia, irəli sürülmüşdür. Əslində təkəcə birinci bəndin ətraflı cavabı bir kiçik kitabça edər, qaldı ki, digər bəndlərin cavabı...

Bəndlərin bu cür qarışıq gətirilməsi ateistlərin həmişəki islamafob (İslam qorxusu) düşüncəsinin məhsuludur. Onlar çox zaman bir mövzunu dərinədən müzakirə etməklə anlaşılmaqlığı aradan qaldırmaq yerinə çoxlu şübhələri bir arada gətirərək normal elmi dialoqun

yanmasına maneçilik törədirlər. Biz də bu məqaləni yayın, çoxlu mövzuları, cavabı bir kitab olacaq mövzulara iki kəlmə ilə cavab istəyən ateistlərə «Ateistlərin ziddiyyətləri» adlı məqaləmizi oxumalarını tövsiyə edirik. Məqalənin linki budur:

<http://www.feqih.com/ateistlerin-ziddiyyetleri/>

Gəlin indi isə şübhələri qeyd edək və şübhələrin cavablarını verək.

BİRİNCİ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

Yağmalamaq; Kölələr- işçi qullar toplamaq, Cariyələrcinsəllik və qul üçün qadın kölələr, Cizyə- islamı qəbul etməyənləri xəraca bağlamaq. Beləcə İspaniyadan Hindistana qədər olan torpaqlardan qənimətlər, kölələr, cariyələr, xəraclar toplayaraq heç çalışmağa, əməyə gərək olmadan yaşadılar. Bizə qanla, qorxuyla yeritdikləri cənnəti özləri aşağı endirdilər. Cənnət vədi ərəblər üçün soyğuna təşviq, bizim üçün bu cinayətlərə bəraət idi. Bütün bu cinayətlər: soyqırımlar, kölələşdirmə, qadınları cariyə edib təcavüz etməklərini haqqılı qılan don dini yaymaqdı. Klassik ərəb üçün ərəb yarımadasının islamı tərək etməsi nankorluqdur. İslamla emperyalizm qurub səhradan saraylara keçdilər, cənnət hurilərini millətlərin qadınlarını cariyə edərək gördülər. Kapitalizm dövründəysə Həcc bitməyən gəlir qaynağıdır.

BİRİNCİ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

İlk cümlədə deyilir: «[Yaxşılıq etmək zorla, savaşıla olarmı?»](#)»

a) Bəli, bu mümkündür. Lakin, tək İslamda deyil. Məsələn, bir xalqın öz itirilmiş, işğal edilmiş torpaqlarını qaytarması zorla və savaşıla mümkündür. Burda yaxşılıq anlayışı vəziyyətə görə yaranır. Yəni, məzlum olan, torpağı işğal olunmuş xalqın torpağını özünə qaytarmaq və bununla da ədaləti bərpa etmək özü əsil yaxşılıqdır. Söhbət məsələyə hansı aspektdən yanaşmağımıza bağlıdır. Əgər biz İslamın haqq olmasını sizə isbat

etsək, deməli, siz razılaşacaqsınız ki, Allahın əmrləri hökmən yerinə yetirilməlidir. Çünki, İslamda döyüşdən məqsəd qətl etmək, yağmalamaq deyil, əsas məqsəd Allahın yoluna dəvətdir. Bu barədə çoxlu dəlillər və faktlar vardır. Mötəbər rəvayətlər də var ki, döyüş başlayır, iki ordu üz-üzə gəlir. Lakin, peyğəmbər ilk döyüşçülərə əmr edir ki, düşmənlə təkbətək mübarizədə onunla vuruşmadan öncə onu İslam dininə dəvət etsin. Bu da İslami döyüşdəki ali məqsədin nə olduğunu ortaya çıxarır ki, buna aid onlarla misallar çəkmək mümkündür.

b) Həmçinin, bu sözləri deyən ateistlər həmişə dünyadakı «şər problemi» üzərindən hərəkət etdikləri halda bu dəfə «xeyir və yaxşılıq probleminə» əl atmağa çalışırlar. Məsələləri qarışdıran ateistlərə İslami döyüş barədə yanlış təsəvvürlərini bir daha nəzərdən keçirmələri üçün «İslamda döyüş məfhumuna yanlış baxışlar» adlı məqaləmizi oxumalarını tövsiyə edirik. Məqalənin linki:

<http://tovhid.info/islamda-doyus-mefhumuna-yanlis-baxislar/>

Sonra isə deyilir ki: «Ərəblər "bu millətləri cənnət əhli edək, getdiyimiz cənnəti hərəkəslə paylaşaq" dərdiyləmi ordularla dünyaya savaşıb qan tökdülər?»

Birincisi: Bu absurd bir fikirdir. Ona görə ki, insanlar əsasən inanan və inanmayan kateqoriyaya bölünür. Əgər İslam haqdırsa, biz bunu bir ateistə sübut etsək, o

da bir insan kimi tam şəkildə haqqı qəbul edərsə, İslamdakı hər şeyi təsdiqləyəcək, qeyb aləmini də bunun kimi təsdiqləyəcək. Çünki, məntiqi nəticə budur ki, əgər İslam doğrudursa, onun bütün fikirləri doğru olacaq, əgər doğru deyilsə, ən azından yarısı və ya əksəriyyəti doğru olmayacaq. Ateist bu iki seçimin olduğunu bilirsə, doğru olduğu ehtimalda İslamdakı döyüşün əsas məqsədinin nə olduğunu anladıqdan sonra başa düşəcək ki, İslamdakı döyüş yer üzündə ədaləti bərqərar etmək üçündür. Bu ədalət isə ilahi ədalət olaraq xalqları zülm etmədən bir bayraq altında idarə etməklə mümkündür. Təkcə Osmanlı xilafəti dönəmində onlarla xalqın necə sülh içində İslam əmirliyində yaşadığının bariz nümunələri olmuşdur. Hətta, Osmanlı dövləti dağıldıqdan sonra həmin xalqlar Osmanlı dövlətini arzulayırdılar.

İkincisi: Müsəlmanları qəsb etməyə gedən yüzlərlə xarici əsgərlərin İraqa getməsi orada İslam dini ilə maraqlanıb İslamı qəbul etmələri artıq bir faktdır. Bu faktın özü sizin şübhənizi kökündən vurur. Həmçinin, yer üzərində məhz İslama düşmənçilik edən millətlərin nümayəndələrinin, xüsusən də Qərb dünyasında hər il minlərlə insanın İslam dinini qəbul etməsi də sizin şübhənizi kökündən vurur. Çünki, onlar İslamı hər bəşəriyyətlə deyil, araşdıraraq, incələyərək öyrənib sonra qəbul edirlər.

"[Millətləri cənnət əhli etmək, cənnəti hər kəsə paylaşmaq](#)" şüarı isə döyüşlərin şüarı olmamışdır. Bu

kimlərinə İslam adına söylədiyi bir sözlərdir. Həqiqətdə isə döyüşlərin əsas qayəsi Allahın tək ilah olmasına dəvət etmək, Allahın adını uca tutmaq, İnsanlara öz yaradıcılarını tanıtmmaq, ona ibadət etməyə dəvət və ona şərik qoşmamağa, Allahın buyurduğu şəriəti, qanunlar toplusunu qəbul etməyə çağırmaq, Allahın hökmüylə hökm vermək olmuşdur.

Sonra isə deyilir ki: «MƏQSƏD müqəddəs örtülü Cihadın bu qazanclı qanunları: Qənimət- ölkəni, dövlət malını yağmalamaq; Kölələr- işçi qullar toplamaq, Cariyələr- cinsəllik və qul üçün qadın kölələr, Cizyə-islami qəbul etməyənləri xəraca bağlamaq. Beləcə İspaniyadan Hindistana qədər olan torpaqlardan qənimətlər, kölələr, cariyələr, xərəcələr toplayaraq heç çalışmağa, əməyə gərək olmadan yaşadılar. Bizə qanla, qorxuyla yeritdikləri cənnəti özləri aşağı endirdilər. Cənnət vədi ərəblər üçün soyğuna təşviq, bizim üçün bu cinayətlərə bəraət idi.»

Bu iddiada da yenə «əsas məqsəd» təhrif olunur. İslamdan anlayışı islamafob səviyyəsində olan, İslami kor-koranə kənardan öyrənməkdən o yana keçməyən, İslam barədə bilikləri səthi olan şəxslərin İslami cihadın məqsədini yanlış yerə yozmaları, guya buradan məqsədin sadəcə "qənimət əldə etmək" olduğunu bildirmələri qərəzli mövqedən başqa bir şey deyildir. Çünki, yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, döyüş başlayan anda peyğəmbər (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) səhabəyə təkbətək döyüşdən öncə rəqibi İslama dəvət

etməyi tövsiyə edir. Təsəvvür edin ki, bir azdan döyüş şiddətlənəcək, peyğəmbər isə insanlara öz missiyasını xatırladır ki, əsas məsələ öldürmək deyil, əsas məsələ İslamı anlatmaq, İslama dəvət etmək və bununla insanları diriltməkdir. Səhabələr ilk öncə İslama dəvət edirdilər. Ona görə də İslami döyüşlərin əsas məqsədi İslamın təbliği olmuşdur. Peyğəmbər dövründə döyüşün mərhələlərinə baxsaq, birinci özlərini ölümdən qorumaq, müdafiə üçün döyüşmüşlər. Bu barədə ayə belədir: «Sizlə vuruşanlara qarşı Allah yolunda siz də vuruşun və həddi aşmayın! Həqiqətən, Allah həddi aşanları sevmir.» (əl-Bəqərə, 190).

Ateistlər İslami cihadın məqsədini heç cür qətlam və s. pis adlarla vəsf edə bilməzlər. Çünki, bu dinin peyğəmbəri hətta, hücum cihadında belə yaşlı, qadın və uşaqlara toxunmamağı, döyüşməyən insanlara da toxunmamağı əmr etmişdi. Bu İslamın dəyişilməz döyüş qanunlarıdır!

Qənimətə gəldikdə isə: döyüşən, müqavimət göstərən tərəfin məğlub olduğu halda mallarının ələ keçirilməsi tarix boyu bütün xalqların tarixində olmuşdur. Bu həm də qalib tərəfin əldə etdiyi qazanc olurdu. Qənimət İslamdan qabaq da dünyada bilinən bir şey olub. Dünya xalqları tərəfindən tətbiq edilib geniş şəkildə.

Əsirlərə gəldikdə isə: Eləcə də düşmən tərəfdən qalan əsirlər barədə qaydalar başqa xalqlarda vəhşiliklər

olduğu halda, İslamda oxuyub yazmağı başqalarına öyrədən əsirlər azad olunurdu, İslamı qəbul edən əsirlər də azad olunurdu. Qəbul etməyənlər isə öldürülmüşdü, onlarla xoş rəftar edilməsi əmr olunurdu. Bu barədə çoxlu hədislər də var.

Nədənsə tarix boyu bütün böyük ölkələrin və ya döyüşdə qalib gələn ölkələrin etdiyi bir şeyi yalnız müsəlmanların ayağına yazanlar, Fransızların Afrika qətliaamlarından danışmır, Amerikalıların zənci qətliaamlarından danışmır, İspanların rekonkista siyasətindən və vəhşiliklə müsəlmanlara qarşı etdikləri işkəncələrdən danışmırlar. Rus və ermənilərin Azərbaycan xalqına qarşı törətdikləri cinayətlərdən danışmırlar. Nədənsə ateistlər ateist pol pott'un öz xalqının üç milyon vətəndaşını sərsəm kommunist ideyalarına görə qətl etməsindən danışmırlar.

İslam isə döyüşü normal aparmağı əmr edir, döyüş vaxtı ölümlərə işkəncə etməyi, süngülərdən istifadə ilə göz çıxarmağı, əl, qol, burun kəsməyi qadağan edirdi. Yaşlı, qadın və uşaqlara toxunmağı qadağan edirdi. İslam dini vandallığı qadağan edir.

Bu günə kimi dinsiz ölkələr müsəlman ölkələri viran qoyub mallarını talayır, nədənsə ateistlər Suriya və İraq xalqına digər xalqların etdiyi zülmədən danışmır. Nədənsə ateistlər Myanmarda işkəncə ilə öldürülən müsəlmanların, Bormada işkəncə və zümlərlə qətl edilən, təcavüzə məruz qalan müsəlmanlardan

danışmır, onları müdafiə etmirlər. Əgər bu qədər sülh və əmin-amanlıq tərəfdarıdırlar, niyə bu müdafiəni etmirlər. Bütün dünyanın hər yerində ən çox müsəlman xalqlara qarşı böyük ölkələrin etdiyi qətləmləri və işkəncələri, zülmələri görmürlərmi?

Köləlik, kölələşdirmə və quldarlıq barədə isə:
Ateistlərin yəqin Quran ayələrindən və hədislərdən xəbərləri yoxdur. İslamın təcridən köləliyi aradan qaldırmasından da xəbərləri yoxdur. Bir köləni azad etmək, azadlığa çıxarmağın fəziləti barədə peyğəmbərin hədislərindən də xəbərləri yoxdur. Səhəbələrin qul, kölə azad etməkdə bir-birilə yarışa girmələrindən, Amerikadan əvvəl hansı müsəlman ölkəsində quldarlığın ləğv edilməsindən də xəbərləri yoxdur, ətraflı məlumat üçün bu məqaləni oxumağı tövsiyə edirəm:

(İslamda quldarlıq ləğv edilməyibmi?)

<http://senxatirlat.com/islam-dininde-quldarliq-legv-edilmeyib-ateistlere-cavab/>

Cariyələrə gəldikdə isə:

Birincisi: Bu düşmən tərəfindən əsir düşmüş, müsəlmanların evləndiyi düşmən qadınları idi. Onların qətl edilməsi qadağan idi. Bunun əksinə olaraq digər xalqların nümayəndələri istər müsəlman, istər də qeyri müsəlman qadınlara qarşı zorakılıq, qətl, işkəncə və artıqlamasını edirdilər. Cariyə qadınlarla müsəlmanlar

evlənib birgə yaşayır, onları yedizdirib geyindirir və məişətlə təmin edirdilər. Hər növ işgəncə haram hesab edilir, onlarla evlənən müsəlmanlar öz həyat yoldaşları kimi onların öhdəliyini daşıyırdılar. Məgər bunu pis əməl kimi qələmə vermək doğrudurmu? Müsəlmanlarla evlənən cariyələr azad qadınlar kimi hesab olunurdular. Məgər bunun nəyi pisdır ki?

İkincisi: Siz Quranın əsas kökü olan Allahın mövcudluğu və Allaha ibadət məsələsinin vacibliyini görməməzlikdən gəirsiniz. İnsanlar Allaha ibadətini onların Yaradıcısı, Ruzi Verəni və s. olduğuna şükr olaraq edirlər. Hər bir insan ona sonsuz nemətləri verən Allaha ibadət etməyə zəruri olaraq borcludur. Bu ibadət etmədikdə və müsəlmanlara qarşı hər b etdikdə artıq Allah onların hər b nemətlərini, mal nemətlərini və şəhvət nemətlərini və bu haqlarını onların əllərindən alır və bu nemətləri müsəlmanlara verir. İnsanlara verilən əsas nemətlər yemək, içmək, mal, pul, qadın və bir çox nemətlər var ki, Allah insanlara bu nemətləri verib ki, Allahı tanısınlar, ona şükr etsinlər, ibadət etsinlər, yəni, bu nemətləri buna qarşılıq verib. Sən əgər bizə Allaha ibadət lazım deyil deməyini isbat edə bilsən, o zaman bizə cariyə, qənimət və digər mövzulardan danışa bilərsən. Kafirlər və onların qadınları Allahı inkar etdiklərinə görə, Ona ibadət etmədiklərinə görə və vuruşmağı seçdiklərinə görə İslam döyüşdən qabaq onlara seçimlər verir ki, ya cizyə verin canınızı qurtarın (Yəni: Cizyə verin, bundan sonra dininizi yaşaya bilərsiniz və biz də sizi qoruyacağıq) və ya İslama gəlin.

Yox bu şərtlərdən sonra onlar İslama qarşı döyüşü seçərlərsə, artıq onlardan mal, şəhvət hüquqları və s. artıq düşmüş olur, çünki, buna layiq olmurlar deyə Allah bu hüququ müsəlmanlara verir. Bu isə o cariyələrin bir növ İslama girmələrinə də vəsilə ola bilir.

"Müsəlmanların heç çalışmayıb rahat həyat sürdüyünü iddia edənlər" nədənsə unudurlar ki, onlar əsrlər boyu dünyada yeganə güc olmuş hegemon bir dövlətin heç bir iş görmədən ayaqda durmasını iddia etmək kimi gülünc bir iddianı irəli sürürlər. Buna cavab verməyə isə lüzum görmürük. İşləmək və işləməmək şəxsdən şəxsə görə dəyişən bir şeydir. İşsizlərin sayı da ölkədən ölkəyə dəyişən bir şeydir. Görünür ateistlər danışmağa söz tapmırlar.

"Soyğuna təşviqə" gəldikdə isə: Bu da böhtandır. Hər şey rəsmi şəkildə edilir, ölkələr başqa böyük ölkələrin etdiyi kimi fəth edilir, məğlub ölkə müsəlmanlara müəyyən məbləğ ödəyərək aman içində olurdular. Bunu isə dövrün ölkələri, həmin dövrdən əvvəlkilər, eyni zamanda sonrakı xalqlar da tətbiq etmişlər. Lakin, nədənsə, müsəlmanların hərbi uğurlarının nəticəsində gəlir belə əldə etməsini həzm etməyən ateistlərə ateist ruhlu ölkələrin və o ölkə rəhbərlərinin törətdiyi əməllərdən danışdıqda hər dəfə mövzudan yayınırlar.

Xülasə: Əgər İslamda soyğuna, oğurluğa təşviq olsaydı, Quranda oğrunun əlinin kəsilməsi hökmü olmazdı. Əksinə, İslam dini oğurluğa, soyğuna və

quldurluğa qarşı kəskin mövqe tutur və belə çirkin əməlləri şiddətlə qınayır.

Sonrakı cümlələrə də cavab verildi.

Bundan sonra isə birinci punktun son cümləsində deyilir:

«Kapitalizm dövründəysə Həcc bitməyən gəlir qaynağıdır.»

Birincisi: Səudiyyə Ərəbistanının gəlirlərinin az bir hissəsi həcdən gəlir. Həcc də Səudiyyə Ərəbistanından qabaq Osmanlının əlində idi. Osmanlı zamanında isə Həcc heç vaxt Osmanlı kimi nəhəng bir dövlətin gəlir mənbəyi olmayıb və ora getmək də pulsuz olub. Bu günkü xərclər də heç çəkilmirdi. (Qeyd: indiki xərclərin haraya sərf olunması və təfəsilatı da aşağıda keçidi (linki) verilmiş məqalədə qeyd olunmuşdur)

O ki, qaldı orada ticarətin olmasına, onsuz da istənilən bir infrastruktur olan yerdə ticarətin olması normaldır və bu dünyanın hər yerində var. Bu Allahın qoyduğu bir nizamdır və insanlar dolanmalıdırlar. Belə olduğu halda bu qədər insanların qarşılınması üçün otellər olmalıdır, infrastruktur olmalıdır. Bu gəlirlər isə bir-birini qarşılıyır. Nə indiki Səudiyyə, nə də Osmanlı dönəmində Həcc dövlətin əsas gəlir mənbəyi olmayıb. Bu cüzi bir gəlir hesab olunmuşdur.

İkincisi: Həccin gəlir qaynağı olmasının narahat etdiyi şəxslər nədənsə, yay təttilində Antalyaya və başqa kurort yerlərinə xərclədikləri minlərlə manatları heç hesablamırlar, yeni il və Novruz şənliklərində və digər əlamətdar hesab etdikləri günlərdə yüzlərlə manatları xərclədikdə bu pulların dərđini heç çəkirlər. Bu barədə də ətraflı bu məqalədən oxuya bilərsiniz:

(Həccə xərclənən pulların dərđini çəkənlərə cavab)

<http://senxatirlat.com/hecce-xerclenen-pullarin-derdini-c-ekenlere-cavab/>

İKİNCİ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

Cənnət və Cəhənnəm yaxşılar və pislər üçündürmü? İslamda cənnət yalnız müsəlmanlar üçündür, Cəhənnəmsə, sonda yalnız bu dinə inanmayanlar üçün. Yaratdığını yaxşı-pis demədən sadəcə bir dinə inanmadı deyə əbədi işgəncə edən Tanrı ola bilməz. İnsanları dininə görə imtahanın məntiqi olmaz.

İKİNCİ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

A) Bu məsələni yaxşı anlamaq üçün birinci yaxşılıq və pislik anlayışını düzgün başa düşmək lazımdır. Təbii ki, dini bilməyən, dindən anlayışı olmayan ateist düşüncəsi Allahın qəsd etdiyi həqiqi yaxşılıq və pisliyi ayırd edə bilməz. Çünki, sən səni bu dünyada insan olaraq yaradanı və bununla sənə yaxşılıq edən Allahı dəyərləndirməyən, ona ibadət etməyən insanın məntiqi nankorluq ilə Allahın qəzəbinə gəlməsinin təbii olmasını inkar edə bilməzsən. Tutaq ki, bu ateist barədə keçərlidir. Bəs başqa dinlər necə? Bu məsələdə də İslamda ziddiyyət yoxdur, Allah Qurani-Kərimdə onun qatında məqbul dinin yalnız İslam olduğunu bildirmişdir (Ali İmran surəsi, 19). Başqa dinlər isə iki qrupdur, ya insanların uydurduğu dinlər ki, bunlar dinlərin əksəriyyətini təşkil edir. Ya da Allah tərəfindən olub sonradan insanlar tərəfindən təhrif olunmuş dinlər kimi; bura da İsa və Musa peyğəmbərin yolundan sapan insanların yəhudi və xristianlıq dinlərini ortaya çıxarmaları və İsa və Musanın şəriətin təhrif etmələri

daxildir. (Bu məqamda ateistlə müsəlmanın həmfikir olduğu məqam ortaya çıxır, ateistləri çaşdıran məqam, həqiqəti görmələrinə maneə olan da bu məsələni tam anlaya bilməmələridir, bu məsələni qarışdırmalarıdır)

B) Nəyə görə məhz İslam dinini seçməli olduğumuz barədə isə daha ətraflı oxumaq istəyənlər bu linkə daxil olub məqaləni oxumaları tövsiyə olunur:

(Nə üçün məhz İslamı seçməliyik!?)

<http://senxatirlat.com/ne-ucun-islam/>

Həmçinin, Allah bir dini qəbul etmədi deyə niyə əzab verəcək başqa insanlara? Bu sualın cavabını isə ətraflı şəkildə bu məqalədə oxuya bilərsiniz:

(İslam çatmayıb başqa dinlərdə olanların aqibəti necə olacaq?)

<http://www.feqih.com/islam-catmayib-basqa-dinde-olanin-aqibeti-ne-olacaq-bir-subhenin-cavabi/>

Qaldı ki, başqa insanların da bir insan kimi yaxşılıqlar etməsinə Uca Allah bunu qiymətləndirir və onlara bu yaxşılıqlarının əvəzini bu dünyada ikən verəcəyini, özü də bunun mükafatını artıqlamasıyla verəcəyini vəd etmişdir, bu barədə Müslimin «Səhih» əsərində peyğəmbərimizin verdiyi xəbər vardır.

Hətta, dini təhrif etmədən İsa və Musaya inanan həqiqi iman əhli, həqiqi İsa və Musanın şəriəti ilə gedənlər barədə də Qurani-Kərimdə ədalətli söz deyilmişdir:

«Hamısı eyni cür deyillər. Kitab əhli (yəhudi və xristianların) içərisində haqdan möhkəm yapışan bir camaat vardır ki, onlar gecələri səcdəyə qapanıb Allahın ayələrini oxuyurlar.» (Ali İmran, 113)

Məşhur İslam alimi ibn Kəsir, onların da həqiqi möminlərdən olan iman əhlindən olduqlarını qeyd etmişdir.

Burada da ateistlərin necə aldadıldığını, dindən xəbərlərinin olmadığı ortaya çıxır. Onların Quran ayələrini oxuyub yanlış mənalar çıxarmalarının bir daha şahidi oluruq. Bir daha İslamın İsa və Musanın həqiqi dininə qarşı olmadığını şahidi oluruq. Əksinə, İslamın təhrif edilmiş dinlərə qarşı olduğunun şahidi oluruq. Əgər ateisti aldatmasaydılar, bu barədə ateist biri dinləri öyrəndikdən sonra İslamın mövqeyinin necə möhkəm və sabit olduğunu anlayardı.

C) Atalarının üzərində olduğu küfrü təqlid edən və bu küfr yol üzərində ölənlərə gəldikdə isə İslam alimlərindən ibnul-Qeyyim bu barədə belə demişdir:

«Haqqı bilməyə və öyrənməyə imkanı çatan, lakin, bunu etməyən kimsə ilə, haqqı bilməyə və öyrənməyə imkanı olmayan təqlidçilərin arasında fərq qoyulmalıdır.

Bu iki qism insanın biri (haqqı öyrənməyə) imkanı çatıb üz döndərən, özünə vacib olana qarşı laqeyd yanaşandır. Öyrənməkdən və bilməkdən aciz qalan kimsəyə gəldikdə isə, hansı ki, öyrənməyə imkanı çatmır, onlar da iki qismdirlər:

Birincisi; Doğru yolda olmaq istəyib xeyirdən təsirlənən, xeyiri sevən, lakin, (İslama, bu xeyirə) onu yönləndirən olmadığı üçün buna əli çatmayan, nə də bunu tələb edə bilməyən kimsə ki, belə bir kəsin halı fətrət əhlinin və (İslami) dəvətin çatmadığı kimsənin halı kimidir. (Red. yəni, üzürlüdür, onların da digər üzürlü kimsələrin imtahanından nəsibi vardır).

İkincisi; (Haqdan) üz döndərən, (haqqı) istəməyən, özü üçün (küfrdən) başqa yolu doğru görməyən kimsədir. Elə isə, birincisi deyir: Ey Rəbbim, əgər mən öz üzərində olduğum dindən daha xeyirlisini olduğunu bilsəydim həmin dini seçərdim. İkincisi isə öz halından razıdır, ona başqası təsir edə bilmir, nə də özünə küfrdən başqa yol axtarmır, belə birinin acizliyi və ya imkanı çatması arasında bir fərq qoyulmur. Baxmayaraq ki, birinci misaldakı şəxs də, bu da hər ikisi acizdirlər. Birincinin halı isə fətrət dövründə (doğru olan) dini axtarıb tapa bilməyən kəsin halı kimidir ki, o bütün səylərini göstərdikdən sonra acizlik və bilməməzlik halında qalır. İkincinin halı isə haqqı axtarmayab şirk üzərində ölənin halı kimidir.»

(İbnul-Qeyyim, Tariqul-Hicrateyn, səh 678)

Elə isə bu məsələnin necə dəqiq olduğunu, Allahın necə Rəhmli və Ədalətli olması barəsində gəlin düşünək. Allah Qiyamət günü öz qullarına zülm etməz, onlara Rəhmli və ədalətli davranar. O həqiqətən də hər şeyə Qadirdir.

Deməli, nəticə budur ki, həqiqi yaxşılıq Allaha iman etməkdir, bu ən böyük yaxşılıq hesab olunur, özü də bu insanın özünə etdiyi ən böyük yaxşılıqdır. Ən böyük pis əməl isə özünü yoxdan Var Edən Allahı inkar etməkdir. Ən böyük pislik və nankorluq neməti verəni tanımamaqdır. İnsan özünə çörək verən, iş verən, dolandıran insana təşəkkür edir, onu sevir, lakin, özünü heç nədən, yoxdan yaradan Allahı tanımırsa, bu ən böyük nankorluq və ən böyük pislikdir. "Allah varsa, onu necə tanıyım?" deyənlərə deyirik ki, O Allahdan bizə mübarək kitab gəlib. Hələlik bu dünyada bizə özünü göstərmək istəmir, lakin, O dünyada ən böyük nemət Allahın Pak üzünə baxmaq olacaqdır. Bu dünyada Ona inanmayanlar isə o dünyada da Allahı görməyəcəklər.

ÜÇÜNCÜ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

İslam təbliğləmi yayıldı? Əgər islam təbliğlə keçmişdə kütləvi yayılmışsa, son yarım əsrdə hər cür rabitə, əlaqə çağında insanların ən az yarısının islama girməsi gərəkmezmi? Allahın təbliğ dini yollayışından 14 əsr keçsə də dünyanın 80% islama inanmır. Bu qədər insanı da bu dinə inanmır deyə əbədi yandıрмаğı planlayır. İslam əsrlər sürən savaqlar, xərac, basqıyla yayılmış və bu günə şəriət rejimlərin edam qorxusu, təhdid, təqlidlə gəlmişdir.

ÜÇÜNCÜ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

Gəlin şübhənin birinci hissəsini təhlil edək: «Əgər islam təbliğlə keçmişdə kütləvi yayılmışsa son yarım əsrdə hər cür rabitə, əlaqə çağında insanların ən az yarısının islama girməsi gərəkmezmi ?Allahın təbliğ dini yollayışından 14 əsr keçsə də dünyanın 80% islama inanmır.»

Birincisi: Xeyir gərəkmezdi. Nisbi olan ədədləri nisbi ehtimallarla demək çox çətinidir. Ümumiyyətlə, ehtimal özü dəlil deyil. Əksinə, bu ehtimalın özünü etibarsız edən başqa arqumentlər var.

İkincisi: Tam əksinə, İslamın keçmişdə kütləvi yayılması daha münasib idi. Çünki, keçmişdə kütləvi informasiya vasitələri ilə insanların əxlaqlarını pozmaq,

beyinləri ən zəif inandırma gücü olan inanclara rəğbət yaratmaq imkanları və bu inancları, kiçik sektaları yaymaq imkanları bu günkü kimi əlverişli deyildi. Bu gün isə Qərb dairələri tərəfindən qəsdli şəkildə İslamın həqiqi simasını təmsil etməyən sufi sektaları, radikal şiə təriqətləri dəstəklənir, onlara yardımlar edilir, Qərb dünyasında "həqiqi İslam kimi" təqdim olunurlar. İslamın həqiqi mahiyyətini daşıyan həqiqi Qur'an və hədisə bağlı mötədil İslama qarşı isə müharibə edilir, İslamı təhrif edən təriqətlər gözdən pərdə asmaq üçün İslam kimi təqdim edilir, İslamın özünə qarşı isə bütün Qərb dünyasında islamofobiya (İslamdan qorxutmaq) siyasəti edilir.

Qərb dünyası yalnız Türkiyədəki kimi cümədən cüməyə namaz qılan, bir çox ölkələrdəki kimi düşmənlərinin bayramlarında şənələnən, ümumən namaz qılmayan, oruc tutmayan, zəkat verməyən, dildə özünə "müsəlman" deyib həqiqətdə İslamın əmr və qadağalarına riayət etməyən müsəlmanları görmək istəyir.

Üçüncüsü: Əksinə, «[Bütün dünyanın İslama girməsi gerəkməzdimi?](#)» Sualını verənlər, özləri yenə inanmadıqları şeyləri danışır, özləri inanmadıqları sözlərə başqalarını inandırmağa çalışırlar. Ona görə ki, həm İslam peyğəmbəri bu barədə xəbər verib, (Xəbər verib ki, insanların dinə kütləvi gəldikləri və dindən kütləvi uzaqlaşdıkları vaxtlar olacaq) həm də ateistlər belə bir dövrdə insanların dindən uzaqlaşmalarını daha

normal və daha təbii hesab edirlər. Bir sözlə, ateist iddiası və "söz oyunu" .

Dördüncü: Bu isə İslam dininin ümumi xülasə mövqeyidir ki, peyğəmbərimiz dünyanın sonuna yaxın dinsizliyin artacağı barədə hədislərində xəbər vermiş, həmin dövrdə hətta, insanlar dindən o qədər uzaqlaşacaqlar ki, bu zaman kəlimeyi-şəhadət deməyin belə fayda verəcəyini - bildirmişdir. Üzərində olduğumuz bu əsr şübhələr və şəhvətlər (ehtiraslar) əsridir. Belə bir dövrdə bir insanın ehtiraslara və şübhələrə aldanması daha təbiidir və daha çox gözləniləndir. Ona görə də bu cür iddiaları etmək çox yersiz və məntiqsiz yanaşmadır.

Beşincisi: Əksinə, belə bir çətin zamanda dünyanın 20 faizinin müsəlman olması özü insanlara bir ibrətdir. Məsələyə yanaşmada dünyanın az qala hər ölkəsində müsəlmanların mövcudluğu qabardılrsa, daha münasib olardı.

Altıncısı: Bir çox ölkələrin İslama qarşı müharibə etməsi amili; Məsələn əhalisi milyardı keçən, az qala müsəlmanlarla bərabər olan təkçə Çin dövlətində (dünyanın 20 faizdən çox əhalisi yaşayan ölkə) rəsmi şəkildə İslama qarşı müharibə və mübarizə edilir, İslamın təbliğinin qarşısı ən amansız şəkildə alınır, Uyğur türklərinə qarşı müsəlman olduqları üçün soyqırım edilir. Dünya isə buna susur, hətta,

"sülhpərvər" və "humanist" ateistlər də nədənsə susurlar. Xristian ölkələrə gəldikdə isə İslama qarşı elə orta əsirlərin səlib yürüşləri, yerlə yeksan edilən müsəlman şəhərləri də bura bir amil kimi daxil edilməlidir. İndiki dövrdə də bəzi xristian ölkələrindəki İslamafobiya dalğalarını da bura əlavə etsək, dünya mediasında qəsdli şəkildə İslamı qaralamaq kampaniyasının getdiyi bir zamanda İslamın dünyada niyə əksəriyyətin dini olmadığını iddia etmək sadəcə savadsızlıqdır, dünyadakı proseslərdən bixəbər olmaq deməkdir.

Yeddincisi: "Çoxluq və azlıq" anlayışı həqiqət meyarı baxımından nə İslam dinində, nə qədim yunan fəlsəfəsində, nə müasir fəlsəfədə, nə də ateizmin özündə hüccət və dəlil hesab edilmir. Belə olduğu halda dünyanın 80 faizinin İslamdan uzaq olması çox normal bir haldır və heç də İslama qarşı dəlil deyil.

Gəlin, indi şübhənin növbəti hissəsini oxuyaq. Sonra isə ateist belə deyir:

«Bu qədər insanı da bu dinə inanmır deyə əbədi yandıрмаğı planlayır.» Artıq ikinci şübhəyə cavab verərkən bu barədə danışmışdıq. Təkrar olmasın deyə bu məqaləni oxumağı tövsiyə edirik:

(İslam çatmayıb başqa dində olanın aqibəti necə olacaq?)

<http://www.feqih.com/islam-catmayib-basqa-dinde-olani-n-aqibeti-ne-olacaq-bir-subhenin-cavabi/>

Sonra isə ateist deyir: «İslam əsrlər sürən savaqlar, xərac, basqıyla yayılmış və bu günə şəriət rejimlərin edam qorxusu, təhdit, təqlidlə gəlmişdir.»

Bu şübhənin cavabı: İslam dininin yayılmasında bir çox amillər olmuşdur. Müsəlmanların dünyada güc sahibi olduğu dövənləri daim qısqaananlar olmuşdur. Nədənə, bütün dünyaya əsrlərlə hökm edən bir dinin xurafat, cəhalət, elmdən uzaqlıqda vəsf edənələr özləri də nə danışdıqlarının fərqlində deyillər. Yalnız güc yoluyla bu kimi şeylər özü də əsrlərlə qorunub saxlanıla bilməz. Çünki, tarixdə güçlü dövətlər çox olmuşdur. Lakin, İslamın yayılma səbəblərini bilənlər bunun yalnız savaqlar yoluyla olduğunu deyə bilməzlər.

Təkcə **indoneziya** kimi böyük bir ölkədə İslamın müsəlman tacirlər vasitəsiylə, döyüş olmadan yayılmasını yəqin ki, ateistlər özləri də yaxşı bilirlər. Bir də İslamın dünyada hökm sahibi olduğu dövənlərdə müsəlmanların dinin əmr və qadağalarına bu gündündən daha yaxşı əməl etmələrinin şahidi olarlar. Deməli, müsəlmanların mənəvi gücü İslamın daxilindən gəlir. Bu mənəvi güc isə elm və hikmət olmadan əsrlərdir xalqları bir arada cəm edə bilməzdi.

Malaziya ölkəsi... Hansı qılınc gücü ilə Malaziyada İslam yayılıb? Yaxud da hansı ordular oraya gedib?

Hamısı Allahın müvəffəqiyyətindən sonra, müsəlmanların gözəl təbliği nəticəsində orada İslam yayılmışdır.

İndi isə Hindistanın tarixinə nəzər salaq; Müsəlmanlar Hindistana təxminən min il boyunca hökmranlıq etmişlər, dini qəbul etdirmək üçün qılıncdan istifadə etməyiblər. Sən buna görə də dini qınaya bilməzsən.

Bu gün **Hindistanın** iyirmi faizi müsəlmandırsa, qalan səksən faizi hindus və başqa dinlərə etiqad edənlərdir. Lakin, görürsən ki, müsəlmanlar min il boyunca orada hökmranlıq etsələr də orada güc tətbiq etmədiklərinə, insanları qılıncdan keçirməklə dinə məcbur etmədiklərinə görə bu gün orada müsəlmanların sayı azdır. Əksinə, qınc gücündən orada yaşayan yerli tayfalar və həmin din sahibləri istifadə edərək öz dinlərini qorumağa çalışmışlar.

Həmçinin, **Afrika**: Afrikanın şərqində, qərbində və bir çox yerlərində İslam təbliğçiləri vasitəsi ilə İslam dini yayılmışdır. Bəzən bir qəbilə başçısının İslamı qəbul etməsi ilə bütün qəbilə İslamı qəbul etmişdir. Bəzən isə böyük bir dövlətin başçısının İslamı qəbul etməsi ilə o ölkədə İslam yayılmışdır. Bunlar hər biri tarixi faktlardır.

Bu dinin dəlilləri də sübut edir ki, İslamda etiqadı qəbul etdirmək məcburi deyil, könül xoşluğu ilədir. İslam dini insanların qəlbinə xitab edir. Bu səbəblə də bir insana dini zorla qəbul etdirmək yolverilməzdir. Əksinə, dini

insanlara sevdirməli və onlara İslam dininin haqq olduğunu hikmətlə, gözəl öyüd-nəsihətlə başa salmalıyıq. İstəyən qəbul etsin, istəyən etməsin. Allahın da buyurduğu kimi: «De: Haqq Rəbbiniz tərəfindəndir. Kim istəyir inansın, kim də istəyir inanmasın.» (əl-Kəhf, 29)

«Biz səni onların üstündə gözətçi qoymamışıq.» (əl-Ən`əm, 107)

«Onlar iman gətirmədiklərinə görə az qala özünü həlak edəcəksən.» (əş-Şüəra, 3)

«Dində məcburiyyət yoxdur.» (əl-Bəqara, 256)

Bu ayələr də bir daha sübut edir ki, etiqadı qəbul etdirmək məcburiyyətlə deyil, könül xoşluğu ilə olmalıdır.

Zorla bir dini qəbul edən bir insan çox asanlıqla da o dini tərk edir. Bir baxın İslami fəthlərin yayıldığı bir dövrdə, dünyanın böyük bir hissəsi İslam ərəzilərinə qatıldığı bir zamanda belə müsəlman komandirlər Peyğəmbərimizin tövsiyyələrini yerinə yetirir, insanları öldürmür, onları məcbur etmədilər ki, İslam dinini qəbul etsinlər.

Bu barədə daha geniş məlumat almaq istəyənlər buyurub bu məqaləni oxuya bilərlər:

(Qılınc gücü müsəlmanı nə deməkdir?)

<http://senxatirlat.com/qilinc-gucu-muselmani-ne-demekdir/>

Qeyd: Məqalədə İslamın qılınc gücünə yayılıb yayılmaması mövzusu müzakirə olunur.

DÖRDÜNCÜ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

Əxlaq nəylə bilinər? Deyirlər ki dinsiz əxlaqı təməlləndirin. Bəs dinlər nə qədər əxlaqlıdır necə bilərik? Demək ki, ağıl və vicdan seçicidir. Dində söylənmiş yaxşı sözlərin olması gərəkən bəzəklərdir misalı budur: islam zina etmə deyir, amma, cinsi köləlik cariyəlik var (Nisa 24, 25 / Nur 33), misyar və mutə nigahı var; İnsan haqqı deyir, amma, köləlik var (Nəhl 75-76); Oğurlama deyir, amma, qənimət kimi talan var (Ənfəl 1, 41, 69 / Fəth 19, 20); Zülm etmə deyir, amma, cihad- zorla dayatma və cizyə xəracı var (Tövbə 29); Ədalət deyir, amma, ədalətsiz qisas var (Bəqərə 178); Qadına dəyərdən bəhs edir amma döyməyi tövsiyə edir (Nisa 34), tək şahidliyini qəbul etmir (Bəqərə 282), mirasda yarım pay verir (Nisa 11). Bəzəksiz din olmaz, bəzəksiz din yaşamaz.

DÖRDÜNCÜ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

Şübhənin əvvəlində deyilir: «Deyirlər ki dinsiz əxlaqı təməlləndirin. Bəs dinlər nə qədər əxlaqlıdır necə bilərik? Demək ki, ağıl və vicdan seçicidir.» Bu cümlədə "demək ki, ağıl və vicdan seçicidir" sözü əsaslandırılmadan deyilir. Bu da "dinlər nə qədər əxlaqlıdır?" sualından sonra deyilir.

Desək ki, sonradan misallar verilib (hansı ki, cavabını verəcəyik az sonra) bu çəkilən misallar ya əsir düşmüş qadınla (**Cariyə ilə**) müsəlmanın evlənməsinin icazəli olmasıyla bağlıdır ki, burada əxlaqsızlıqdan söhbət gedə bilməz, onun həyat yoldaşı kimi olursa, burda hansı əxlaqsızlıqdan danışıla bilər?

Ya cəzanın isbatı zamanı **şahid gətirmə məsələsi**, ya İslamda olmayan, İslam alimlərinin çəkirdiyi **evlilik növləri** misal çəkilir ki, həm bu evliliklərdən müsəlmanların əksəriyyətinin xəbəri yoxdur, həm də ateistlər bunu İslamın üzərinə yazmaq istəyirlər. (Soğə nigahını yalnız şiələr qəbul edir, halbuki, peyğəmbər bunu Xeybər günü açıq aydın qadağan etmişdir. Əhli sünne mənbələrində bu barədə açıq-aydın mötəbər hədislər vardır. Misyar nigahına gəldikdə isə bu da normal evlilik sayılmır, insanların icad etdiyi evliliklərdəndir. Bunu icazəli edən nə Quran ayəsi, nə də hədislər var. Peyğəmbərin təlimində olmayan bir evlilik növünü də İslama nisbət etmək doğru deyil. Misyar nigahını qadağan edən alimlərin onlarla fətvaları var. Lazım olsa, bunun batil olmasını da dəlilləri ilə isbat edə bilərik).

Digər gətirdikləri misal isə **döyüş vaxtı götürülən qənimətdir** ki, bu bütün döyüşlərdə bu günə kimi tətbiq edilən bir şeydir. Heç kim düşməndən qalan silah sursatı aparıb düşməne vermir ki, buyurun bu da sizə hədiyyə!) bu misaldan da ateistlərin nə qədər yüngül şübhələrə əl

atmaları görünür. Əxlaqa aid etiraz edib əxlaqa aid olmayan misallar çəkirlər.

Yaxud da **cizyə vergisindən** danışılır, lakin, unudulur ki, bu canbahası vergisi tarixdə başqa millətlərdə də olub, İslam isə bunu özü ilə gətirməyib, sadəcə bunu inkar etməyib. Çünki, inkar etməməklə olmadan əmr etmək arasında fərq var. Əgər İslam dini bir şeyi təsdiqləyirsə, bunda mütləq ilahi hikmət vardır, ən azından müsəlmanların faydası vardır, hətta, bu kimi şeylərin qeyri-müsəlmanlara da faydası olur. Çünki, o bu vergini verməklə canını təhlükədən xilas edir. İslamı seçməklə isə bütünlüklə həm canını, həm malını xilas edir, həm də axirətini qazanır. Bu İslami mövqedir. İki yol varsa, ən gözəl yol da elə budur. Lakin, ateizmin məsələyə baxışı əslində Cizyə vergisiylə müsəlmanların gəlir əldə etməsinə qarşı paxıllıqdan yaranmışdır. Başqa xalqların da qarşı tərəfə bu cür vergilər tətbiq etməsindən isə nədənsə danışmırlar. «Onu da qeyd edək ki, toplanan qənimətdən qeyri-müsəlmanların zəiflərinə də xüsusi yardımlar edilirdi.» (Bax, Peyğəmbərin həyatı tarixindən döyüş əxlaqları, səh 241, qeyd: kitab ərəbcədir)

Belə bir uca məqsəd və amalı olan bir dinə, öz etiqadına inanmayanların zəiflərinə xüsusi maddi yardım edən bir din doğurdan da böyük bir nümunədir!

İngilis filosofu Tomas Karyel demişdir: «Məgər yalançılar iddia edirlər ki, Muhəmmədi dünya sevgisi və

tamahkarlıq ayağa qaldırdı? And olsun ki, bu axmaqlıq, düşüklük və xəyaldan başqa bir şey deyildir. Bu cür insanın ərəb ölkələrində hansı xeyiri və ya hansı ehtiyacı ola bilərdi? Qeysərin tacı, Kısranın səltənəti və dünyada olan bütün taclar və səltənətlərə nə ehtiyacı var idi? Bir qədər zaman keçdikdən sonra harda qaldı səltənətlər, taxt-taclar və bütün ölkələrin mülkü? Muhəmməd (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) bu dünyaya həris deyildi, zahid biri idi, onun qaldığı yer təvazökar, yeməyi, içməyi, geyimi, bütün həyatı və hər bir halı çox sadə idi. Adətən yeməyi çörək idi, ya da xurma və su idi. Öz paltarını öz əli ilə düzəldər və yamayardı. Bunları edən insan heç lovğa və Özüylə fəxr edən biri ola bilərdimi?» (Məhəmmədin mesajı, Tomas Karyel, səh səh 22-23)

Amma, **cihad var deməklə** bunu əxlaqa zidd bir şey kimi təqdim etməklə də yenə sanki, başqa xalqlar döyüşmür, sanki, böyük dövlətlər bu günə kimi başqa ölkələrə soxulmur, sanki, ateist sistemli dövlətlər belə güc əldə etdikdən sonra ərazilərini genişləndirmək istəməzlərmiş kimi təsəvvür yaradılır, sanki, güclülərin öz güclərini daim genişləndirmək istəyi olmurmuş kimi məntiqi qanunauyğunluq inkar edilir. Bu cür misallar isə ateizmdə müsəlmanlar tərəfindən tənqid olunan sırf cəmiyyəti və insanları sıradan çıxaran əxlaq və vərdişlərin təsdiqlənməsinə etiraz olaraq qarşımıza qoyulmağa çalışılır.

Bu misallardan digərində isə öldürülməsini qisas və günahdan bu dünyada təmizlənmə olaraq vacib edən hökmə ateistlər tərəfindən etiraz edilir, halbuki, Azərbaycanda 10 yaşlı qızı öldürüb (Nərmin adlı qız) sonra yandıran qatilə dindar olmayan insanların belə (sosial sorğuda) hər biri nəinki ölüm arzulayır, hətta, onun ən pis şəkildə öldürülməsini istəyirdilər, həmin sorğunu bu keçiddən izləyə bilərsiniz:

<https://youtu.be/Oac8xA9jrUs>

İslamda cinayətkarları, insan öldürməyin şiddətli cinayət hesab edildiyi üçün onun cəzası da şiddətlidir. Lakin, ateistlərə sual verilsə ki, siz ümumiyyətlə cinayətkara cəza verilməsinin əleyhinəsinizmi? Deyəcəklər ki, yox. Deməli, cinayətkara cəza verilməsində bütün insanlar ittifaq ediblər. Cinayətkarın cəzasız qalması cəmiyyətləri məhv edən amillərdən biridir.

Qaldı ki, cinayətkar necə cəzalandırılmalıdır? Bunun təcrübəsi isə ölkədən ölkəyə fərqlənir. Bu günə kimi Amerika kimi inkişaf etmiş bir ölkənin bəzi ştatlarında ölüm hökmünün qalması, dünyanın başqa yerlərində müxtəlif cinayətkarların müxtəlif cür cəzalar alması da onu göstərir ki, kimsə cinayətkarın cəzalandırılmasını inkar etmir, ixtilaf olunan cinayətkarın hansı formada cəzalandırılmasıdır. Ateist isə deyə bilməz ki, o bütün dünyada tətbiq olunan ən yaxşı üslubu təklif edir. Biz müsəlmanlara görə isə qatilin ən yaxşı hökmünü Uca

Allah vermişdir. İnsanlar isə qatilin hökmündə bəzi ölkələrdə olan məcburi qaydalara tabe olsalar da, həqiqətdə təqdim etdiyimiz sosial sorğudakı kimi dindar olmayan insanların bəzi cinayətkarların nəinki öldürülməsini istəmələri, hətta, ən pis şəkildə öldürülməsini istəmələrinin şahidi oluruq. Görəsən ateistlər bunu da müzakirə etməyi bacarırlarmı? Yoxsa, onlar sadəcə İslamı tənqid etmək üçün bir bəhanəmi axtarırlar?

Qadını döymək məsələsi isə burada yumşaq toxunuşdan söhbət gedir. Burada dəridə iz qoymayan, sümük sındırmayan, canı acıtmayan, qürura toxunan alçaldıcı tərzdə edilməyən yüngül vuruş nəzərdə tutulmuşdur. Bu isə bir neçə mərhələnin ən sonuncusudur. Ateistlər bu məqamı gizlədirlər. Hətta, insanlar bilməsinlər ki, yüngülcə kötəkləmək bütün islah yollarından sonra son çıxış yolu kimi təklif edilir.

Bəs görəsən həmin islah yolları nələrdir?

Birincisi: nəsihət etmək.

İkincisi: yataqları ayırmaq, bir yataqda yatmamaq və ya danışdırmamaq. (yatağı ayırmaq dedikdə isə bir otaqda, lakin, ayrı yatmaq nəzərdə tutulur. Başqa otaqda yatmaq deyil).

Üçüncüsü: bu yollar fayda vermədikdə böyüklərin gəlib nəsihət etməsi.

Dördüncüsü: Ən son olaraq çıxış yolu kimi bu metodlar fayda vermədikdə yüngülcə kötəkləmək (dörd vəsfədə olmalıdır, dəridə iz qoymayan, sümük

zədələməyən, canı acıtmayan, qürura toxunacaq şəkildə alçaldıcı yolla etmədən) icazəli olur. Bundan sonra da fayda hasil olmazsa, qadınla boşanmaq son yol olaraq təklif edilir.

Bütün bunlar qadının şiddətli itaətsizliyi hallarında edilə bilər. Hər xırda məsələdə məsələni şişirtmək isə məqsədə uyğun hesab olunmur. Göründüyü kimi ateistlər İslamdakı cəza metodlarının aliliyindən və şərtlərindən xəbərsiz, dindən bixəbərdirlər.

Bu barədə İslamın mövqeyini daha ətraflı oxumaq üçün bu keçiddən daxil ola bilərsiniz:

(Qadına şiddət şübhəsinə cavab)

<http://senxatirlat.com/ateist-ve-ya-serqsunaslarin-bir-subhesine-cavab-qadina-siddet/>

Tək qadının şahidliyinin qəbul olunması: Bu məsələyə gəldikdə isə, İslamda deyilmir ki, qadının şahidliyi ümumiyyətlə qəbul deyil. Elə məsələ var ki, qadının şahidliyi kişinin şahidliyindən önə çəkilir, qadının şahidliyinə üstünlük verilir. Elə şahidlik var ki, hər iki tərəfin şahidliyi bərabər olur. Elə şahidlik var ki, iki qadının şahidliyi bir kişinin şahidliyinə bərabər olur. Bu isə yalnız dini məsələlərə aiddir. Məsələn, Ramazan ayının görülməsi və s. kimi mühüm işlərdəki şahidlik.

Lakin, qazi qarşısında şahidliyə, məsələn; ərle arvadın lənətləşmə şahidliyinə gəldikdə isə burada qadınla kişi eynidir. Nur surəsi 6-cı ayədən 10-cu ayəyə kimi bu xüsusi məsələyə dəlidir.

Elə hallar da var ki, qadının şahidliyi kişinin şahidliyindən üstün sayılır. Məsələn; uşağı əmizdirmə və uşağın doğulması məsələləri. Bu barədə bir hədis də var ki, uşağın əmizdirilməsi məsələsində Peyğəmbər (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) qadının öz lehinə şahidliyini qəbul edir, kişinin şahidliyini isə rədd edir. (Hədis Buxaridə, Nigah kitabı, uşağı əmizdirənin şahidliyi babındadır, no: 4714.)

Əslində bu şübhəni ilk dəfə şərqşünaslar gətirmişlər. Onlar şahidlik və şahid gətirmə məsələsini qarışdırıblar. Məsələn; borc ayəsi kimi mühüm bir ayədə iki qadının şahid olması birinin unutduğu zaman digərinin xatırlatması üçündür. Lakin, alimlərdən Şeyxulislam ibn Teymiyyə demişdir ki: «Əgər qadın etibarlılığı ilə tanınırsa, bu zaman bir qadının da şahidliyi keçərlidir.» (Muhəmməd Amməra, Həqaiqul-İslam fi muvəcəhəti şubuhəət-əl-mustəşriqin, səh 560). Sonra isə o bunu belə izah edir ki: «Adətən qadınların şahidlik məclisləri barədə təcrübələri olmur. Lakin, hansısa qadın bu məsələdə təcrübəsini, məharətini və bacarığını inkişaf etdirərsə, hətta, müxtəlif haqların və borcların ödənilməsinə edilən şahidliklərdə elə qadının şahidliyi bir kişiye bərabər olar.» (Eyni mənbə).

Eyni zamanda qazinin iki tərəf arasındakı, problemi aradan qaldırması üçün şahidləri danışdırması zamanı qadın və kişi fərqi qoyulmur. Qeyd olunduğu kimi bəzi xüsusi hallar var ki, bu fərq həmin hallara aid olur. Elə hallar da var ki, qadının şahidliyi daha mötəbər olur, artıq qeyd olundu. Elə hallar da var ki, hər iki tərəfin şahidliyi eyni olur. Bu da çox vaxt şahidlikdən istifadə edən qazilərin şahid danışdırması zamanı baş verir.

Mirasa gəldikdə isə; mirasın bölüşdürülməsi zamanı dörd xüsusi halda qadının kişilərdən çox miras almasından da xəbərsizdirlər. Çünki, ateistlərin İslamdan xəbərləri yoxdur.

Təsəvvür edin, indi ateistlər bu sadaladığımız məsələləri özlərinin cəmiyyətlərin və insanların əxlaqını sarsıdan, ailələri dağıdan, ən çirkin əxlaqları təsdiqləyən, "əxlaq nisbidir" deməklə bütün pis əxlaqlara rəvac verən, mavilik, lesbiyanlıq, homoseksuallıq, hətta, ən yaxın qohumların belə evliliyinə, cinsi münasibətinə yetkin yaşda olmaq şərti ilə normal baxan ölkəmizdəki bir çox ateistlərin, dünyadakı ateist "alimlərinin" iyrenc əxlaqi fəvvalarını unudaraq İslamdakı ya əxlaqla əlaqəsi olmayan, ya mənası təhrif edilmiş hökmləri, ya da ümumiyyətlə İslamda olmayan məsələləri bizə misal çəkmələri doğurdan da qəribədir. Bütün bunların səbəbi onların ya İslamı bilməmələri, ya da bilmədən bilməyənlər tərəfindən öyrənmələridir ki, bu daha dəhşətlidir.

Ateizmdəki əxlaq anlayışı ilə tanış olmaq üçün isə bu məqaləni oxumağı tövsiyə edirik:

<http://tovhid.info/ateizmde-exlaq-anlayisi/>

BEŞİNCİ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

İslam iffəti necə qoruyur ? İslamda zina və təcavüz edənə cəza üçün 4 şahid tələb edilir (Nur 4, Nisa 15) Şahidli zina qrupda olar. Təcavüzü isə kim 4 şahid yanında edər? Təcavüzə uğramış qadın şahidi olmadan şəriət məhkəməsinə getsə, iftira təqsirindən dəyənək cəzasın alar. 4 şahid kimi məntiq xarici tələbin niyyəti qadını sosial həyatdan çıxarmaq üçün güvənliyini qaldırmaqdır.

BEŞİNCİ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

Bu məsələdə də öyrəşdiyimiz kimi ateistin dini bilməməsi, bütün mövzulara qərəzli yanaşmağı özünə peşə seçməsi aydın görünür.

Fikir versəniz qadının zina etdiyinin dörd şahidi olmalıdır ki, bu isbat olunsun. Dörd şahid hər biri öz gözüylə zinaya şahid olmazsa, məsələn; üç nəfər şahid olarsa, bu mötəbər şahidlik sayılmır. Zinanın isbatının yalnız dörd şahid yolu yoxdur. (Bu məsələ qarşıda izah olunacaq) Ateistlər bu şübhəni heç özləri də başa düşməyiblər. Bu şübhəni gətirməklə əslində özlərini gülünc vəziyyətə salıblar. Sübut nədir?

Sübut odur ki, əslində dörd şahid gətirmək şərti ona görə qoyulub ki, təmiz qadınlara iftira atılmasın. Əksinə, bu qadınları zina iftirasından qorumaq üçün, ittiham isbat olunmadıqda isə qadın üzürlü hesab olunur. Qadın

özü etiraf edərsə və ya ərindən qeyrisindən hamilə qaldığı sübut olunarsa, (halbuki, müasir dövrdə bunu bilmək rahat bir şeydir) bu zaman dörd şahidə ehtiyac qalmır. Zinakar kişi də zinasını etiraf edərsə, yenə dörd şahidə ehtiyac qalmır. Qadının zina etdiyini deyən kimsə bunu sübut etmək üçün dörd şahid gətirməlidir.

Qadına təcavüz olunduğu zaman isə bunun əsl zina olsa da quldurluq halı baş verdiyi üçün bu zaman iki şahid də bəs edir və quldurluq edən quldurlara verilən cəza ilə cəzalandırılır. (Əl-Maidə 33). Əgər qadının öz istəyi ilə zina etdiyi iddia edilərsə, bu zaman dörd şahid gətirmək tələb olunur.

Qadın özünə təcavüz edildiyini isbat etmək üçün məhkəməyə baş vurduğu zaman isə o bunu isbat edə bilməzsə, o məcbur edildiyini iddia etdiyi üçün qadının özünə də bir cəza düşür. Bu ateistlərin uydurmasıdır və ya bu məsələni yanlış anlamalarıdır. "Qadına dəyənək vurulur" deyənlər qoy dəlil gətirsinlər görək! Onlar heç nə danışdıqlarını və bu sözü haradan götürdüklerini bilirlərmi? Qoy bizə bu yalanlarına mötəbər deyil, uydurma bir mənbə göstərsinlər, əgər bacarırlarsa, təbii ki...

Lakin, qadın məhkəməyə müraciət etdikdə məsələnin ətraflı şəkildə araşdırılmasını tələb edə bilər. Qadına təcavüz edən əgər doğurdan bunu edibse, təcavüzkarın etiraf etməsi də kifayət edir, mütləq iki şahidə ehtiyac qalmır. İki şahid məhz təcavüz halında (qeyri təcavüz

halında, iki tərəfin razılığı halında isə 4 şahid gərekir), təcavüzkarın günahını etiraf etmədiyi zaman tələb olunur.

Qaldı ki, zinanın isbatı üçün 4 şahid tələb olunmasına, bunun başqa faydalarından biri də odur ki, bəzən əksinə olur, bir qadın hansısa kişini şərleyib onunla zina etdiyini iddia edir. Əgər zina ittihamı asan bir şey olsa və asan yolla insanları şərləmək mümkün olsa, onda həbsxanalar iftira ilə həbs olunmuş məhkumlar ilə dolardı. İslam dini isə bütün bu ehtimalların qarşısını alaraq zina iftirasının qarşısını alır. Dediymiz kimi zinaya məcbur edilən qadının haqqını tələb etmək üçün zinaya məcbur edənin etirafı da bəs edir. Şükür Allaha ki, ölkəmizdə kimisə etiraf etdirmək çox asan bir şeydir. Əsas qadının doğru danışdığı məlum olsa, hansısa müsəlman ölkəsində çox vaxt zinaya məcbur edən insanı etiraf etməyə təşviq edirlər və o şəxs zina etdiyini danmır. Bunun yollarını cinayətlər üzrə ekspertlər, mütəxəssislər çox yaxşı bilirlər. Yəni, zinanın isbatı bu gündə gündə çox asan bir şeydir. Zina edənin spermasının nümunəsini və izini tapmaq da çox asan bir şeydir. Lakin, hər tapılan sperma nümunəsi dərhal dəlil hesab edilmir, müəyyən şərtlərlə bu da məqbul olur. Çünki, bu cür də şərləmə halı ola bilər. Qadın hamilə olduqda, şükür Allaha ki, qeyd olunan yolla da çox asan şəkildə xəyanəti müəyyən etmək olur.

Qədim zamanlarda zinanın isbatı üçün «qafiyə elmindən» də istifadə olunurdu. Bu zaman mütəxəssis

şəxs uşağın əl və ayaq uclarından və ya başqa bəzi orqanlarından müqayisəli şəkildə onun əsil atasını müəyyən edirdi. Bu üsulu da qeyd etdik ki, bu məhz müsəlmanlarda olan məşhur metod olmuşdur.

Bəzən insan hətta şəhvətinin qurbanı ola bilər. Yəni, məsələn; qadın və kişi bəzən zina etmək fikrinə düşər, bu səviyyəyə çatarlar, tək qalmaq vəziyyəti və zina etməyə münasib hər bir şərait olduğu halda birdən zina etmək fikrindən daşınıb tövbə etmək istəyə bilərlər. Ola bilsin ki, hər ikisi tövbə etsin və elə bu zamanda kimsə onları görse, artıq şahidlik etməli olsa, bilmədən onlara böhtan atmış olacaq və onları etmədikləri bir əmələ görə şahidlik edərək onların ölümünə səbəb ola bilər. Halbuki, onlar həmin anda İslama görə tövbə etmiş sayılırlar.

Zatən Uca Allah məsələni dörd şahidə əsasən ona görə qaytarıb ki, insanlar tövbə edə bilsinlər. Yəni, bu işin isbatı çətinləşdikdə insanlar tövbəyə yönəlsinlər.

Onsuz da İslam tarixində heç kimi zina şahidliyi üstündə tutmayıblar. Ancaq rəcm (daşqalaq) edilənlər istisnadır. Onlar isə özləri gəlib günahlarını etiraf edənlər olmuşdur. Allah da ona görə dörd şahid məsələsini əmr edib ki, kimsə kimsəyə böhtan atmasın, həm də günah edənlərə tövbə fürsəti verilsin.

Özləri zina etməyi etiraf edənlərin cəzasına gəldikdə isə bu onlar üçün bu dünyada bir təmizlik olurdu.

Bəzi rəvayətlərdə isə peyğəmbər (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) ona zina etirafı etməyə gələnlərin şiddətli zina cəza almaması üçün onları etirafdan yayındırmaq, "bəlkə belə olub? Bəlkə belə olub? Bəlkə sadəcə toxunmusan, bəlkə sadəcə öpmüsən?" buna bənzər sözlər deyərək üzürlər axtarması halı olsa da, insanlar özləri peyğəmbərin yardımını və cəzadan xilas olması seçmirdilər. Bu ona dəlildir ki, tövbə ediləsi yerdə, tövbə qapısı açıq, olduğu halda Allah insanları cəzalandırmaq istəmir. Peyğəmbər insanların cəzalanmaması üçün də köməklilik edirdi. Bu isə o deməkdir ki, İslamdakı cəzalardan məqsəd insanların islahıdır, insanların təmizlənməsidir. Elə olmasaydı, peyğəmbər cəza istəyən kimsəyə üzürlər axtarmazdı. Elə olmasaydı cəzaların şübhə vasitəsilə, bəzən, kiçik bir şübhə ehtimalı cəzanın tətbiq edilməməsi, cəzanın tətbiqinin aradan götürülməsi qaydaları İslamda olmazdı. Şübhəni gətirmək başqa, onun tətbiqi və cinayətlərin aradan qaldırılmasındakı **fayda və nəticələr** isə Qərb dövlətləri ilə müqayisə olunmaz dərəcədə yüksəkdir.

Xülasə, ateistlərin İslami dəlilləri necə öz istəklərinə uyğun təhrif etdiklərinin, onların dindən necə bixəbər olduqlarının yenə şahidi olduq.

ALTINCI ŞÜBHƏ BELƏDİR:

Gerçək islam və əsri səadət; Şəriəti tətbiq ilk müsəlmanlar əsri səadət dönəmi yaşamışsa, sonradan şəriəti tətbiq edənlər niyə huzuru, rəfahı yaşamırlar? Əsri səadət iddiası həm belə tutarsız, həm dini qaynaqlarda yazıldığı kimi çaxnaşma, cənnətlə müjdələnmiş əzhabın bir birini kəsməsi, savaqlar və sömürücülük dönəmidir. 1000, 1400 il müsəlman olmağın nəticəsi nədir? Müsəlmanlar harda şəriəti tətbiq edirsə "gerçək şəriət yoxdur" deyib qüsuru xaricə atmaq da boş iş. Xarici qüvvələr nə şəriəti yazmadı, nə cəmiyyətin ağına girmir.

"Gerçək şəriət yoxdur" demək üçün tətbiq edilən dinin başqa din olması gərəkdir. Sekulyar ölkədə dini öz vicdanınla anlayıb "gerçək şəriət yoxmuş", "bu ayə başqa mənaya gəlir" demək asandır, amma, təməli cihad-dayatma olan dinin şəriəti praktikası kimidir. Quran xilas ediciysə, dünya dövlətləri hüququ buraxıb ayələri təqlid edərdi. "Dinimiz yaxşılıq gətirdi, şəriət inkişafdır" kimi sözlər var olan gerçəyi dəyişdirməz. Dinin nəzəriyyəsilə praktikası ayrılmaz.

ALTINCI ŞÜBHƏNİN CAVABI:

Şübhənin əvvəli belədir: «Şəriəti tətbiq ilk müsəlmanlar əsri səadət dönəmi yaşamışsa sonrası şəriəti tətbiq edənlər niyə huzuru, rəfahı yaşamırlar?»

Əsri səadət iddiası həm belə tutarsız, həm dini qaynaqlarda yazdığı kimi çaxnaşma, cənnətlə müjdələnməmiş əzhabın bir birini kəsməsi, savaşlar və sömürücülük dönamidir.»

Birincisi: Hər kəs bilir ki, həyatda xoşbəxtlik nisbidir. Muhəmməd peyğəmbər (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) buyurmuşdur ki: «Dünya möminin zindanı, kafirin cənnətdir.» (Müslim, 4/ 2272) Deməli, istər ilk müsəlmanlar, istər də sonrakı müsəlmanlar sufi təriqətlərinin vəsf etdiyi kimi xəyali bir xoşbəxtlik içində olmamışlar. Onlar da çoxlu həyat çətinliklərindən keçmişlər. Səhabə dönaminin ən böyük səadəti isə Muhəmməd peyğəmbəri (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) birbaşa görmək və onunla ünsiyyətdə olmaq idi.

İkincisi: Əhli Sünnə alimlərinin əsərlərinə baxdıqda "Əsri-Səadət" ifadəsini işlədiklərini görmürük, əksinə, onlar "ən xeyirli əsr" sözlərini işlədiblər. Sual verilsə ki, "əsri-səadət" terminini bütün müsəlmanlar işlətmirlərmi? Cavab odur ki, xeyr. Araşdırma zamanı bu terminin yalnız bezi sufi təriqətlərində işlədildiyinin şahidi olduq.

Artıq qeyd olundu ki, İslam alimləri "əsri-səadət" ifadəsini deyil, "ən xeyirli əsr" ifadəsini daha geniş işlətmışlər. Ən xeyirli müsəlman nəsil isə xətasız və məsum nəsil deyil, onlar peyğəmbəri görməklə şərəflənmiş və xeyir əməl etməkdə müsəlmanların xeyirə ən həris olanı, canları və malları ilə İslamın təbliğinə özlərini həsr edən, xeyir işlərdə yarışan

insanlar olmuşlar. Onlar İslamın yayılması üçün çoxlu əziyyətlərdən, işkəncə və zülmərdən, müharibələrdən keçmişlər. Müharibələr isə ilk dövərdə özlərini müdafiə etmək üçün idi. Məkkə şəhəri isə peyğəmbərin vəfatına az qalmış döyüşsüz fəth olundu. Peyğəmbər öz düşmənlərini bağışladı və misli görünməmiş bir böyüklük, müdrökkik etdi.

Üçüncüsü: Səhabələr ixtilaf etsələr də Allah Qurani-Kərimdə onları «mömin» adlandırmışdır və onların hətta bir-birilə vuruşmasının mümkün olmasını qeyd etmişdir:

«Əgər möminlərdən iki dəstə bir-biri ilə vuruşsa, onları barışdırın. Əgər onlardan biri digərinə qarşı təcavüz etsə, təcavüzkar dəstə ilə, o, Allahın əmrini yerinə yetirməyə qayıdanadək, vuruşun. Əgər o qayıtsa, hər iki dəstəni ədalətlə barışdırın və insafli olun. Sözsüz ki, Allah insafllıları sevir.» (Hucurat surəsi, 9)

Həmçinin, Allah səhabələri, tabeinləri və başqalarını günahsız, məsum və xətasız adlandırmamışdır ki, kimsə onların ixtilaflarını hüccət hesab etsin. Əgər ixtilaf etmək özü özlüyündə hüccət olsaydı, onda hər kəs başqa tayfanın ixtilafını istədiyi yerə yozardı. Lakin, ixtilafın mahiyyəti bilinmədən ixtilafırla doğru qiymət vermək mümkün deyil. Bizim bu məsələdə bir müsəlman olaraq etiقادımız isə səhabələr arasında olan ixtilafırlar haqqında susmaq, artıq sözlər danışmamaqdır. Çünki,

artıq Allah onlardan razı idi. Bu Quran ayəsindəki qeyd olunduğu kimi:

«Dində hamını ötüb keçən ilk mühacirlərə və ənsarlara, həmçinin, yaxşı işlər görməkdə onların ardınca gedənlərə gəlincə, Allah onlardan razıdır, onlar da Ondən razıdırlar. Allah onlar üçün ağacları altından çaylar axan, içində əbədi qalacaqları Cənnət bağları hazırlamışdır. Bu, böyük uğurdur.» (Tövbə, 100).

Dördüncüsü: «1000, 1400 il Müsəlman olmağın nəticəsi nədir?» sualına gəldikdə isə, baxır hansı insan nəyi nəticə kimi qəbul edir, nəyi yox! Əgər "nəticə" dedikdə ictimai və iqtisadi inkişaf nəzərdə tutulursa, bu inkişaf müsəlman ölkələrində biri-birindən fərqlənir. Kimisində çox, kimisində isə az. Əgər bu inkişaf hərbi sahədə nəzərdə tutulursa, dünyanın bir çox ölkələrini qabaqlayan Türkiyə və Pakistan ordusu vardır. Əgər siyasi cəhətdən nəzərdə tutulursa, bu zaman da siyasi arenada öz sözünü deyən bu və digər güclü müsəlman ölkələrini görə bilərik.

Osmanlılar, Əməvilər, Abbasilər, Eyyubilər və s. bir çox İslam dövlətləri on üç əsr dünyaya sırf Quranla hakim olmuşdular. Məgər bu nəticə deyilmi? Qısa bir müddət ərzində peyğəmbərin vəfatından 30 il keçmiş iki böyük imperiyanı (Bizans və Fars imperiyaları) dizi üstə çökdürmək Quranın, İslamın bir nəticəsi deyilmi? Müsəlmanlar son Osmanlı dövlətinin zadəganlaşmasından, masonlaşmasından, Qurandan

uzaqlaşmasından sonra zəiflədilər. Yox əgər siz dediyiniz kimi Qurana tərəf getdikcə zəifləsəydilər, onda deyərdiniz ki, düz deyirik. Lakin, biz tarixə baxanda bunun əksini görürük; **Nə vaxt ki, müsəlmanlar Qurandan, hədislərdən, İslamdan möhkəm yapışıblar, o vaxt dünyanı fəth ediblər. İslamdan uzaqlaşdıqca, Avropaya oxşamağa çalışdıqca isə zəifləmişlər.** Ona görə də bu arqument siz ateistlərin əleyhinədir. Artıq dünyada müşahidə olunan budur ki, müsəlmanlar dinlərinə qayıtmağa çalışdıqları üçün artıq dünya ölkələrində müsəlmanların sayı artır, müsəlmanların nüfuzu, elmi dərəcələri güclənir. Ümumiyyətlə, hər bir qalxışın bir düşüşü də gözlənilən ehtimaldır. Əgər qalxışın səbəbi Qurandırsa, düşüşün səbəbi isə Qurandan uzaqlaşmaqdırsa, bu sizin əleyhinizədir!

Lakin, söhbət sırf son bir əsrdə, Osmanlı xilafətinin dağılmasından sonra müsəlmanların zəifləməsindən gedirsə, bunun səbəbləri və nəticələri ayrı geniş mövzudur.

Əgər **nəticə dedikdə mədəniyyət nəzərdə** tutulursa, məcə böyük İslam mədəniyyəti barədə danışmaq üçün sadəcə ensiklopediyalara müraciət edilməsi yaxşı olardı. Bu isə cildlərlə kitabların mövzudur.

İspaniyadan Çinə qədər dövlətlərin az bir vaxtda müsəlmanların əlində cəmləşməsi, Əməvilərin dövründə müsəlmanların Fransaya qədər gedib çıxmaları, minlərlə

kitabxanaların, ilk universitetlərin, elmi araşdırma mərkəzlərinin qurulması İslam aləmində qurulması məgər İslam dövlətləri dövründə baş verməmişdirmi? Məgər bütün bunlar elmə əhəmiyyət verən, əvvəli «OXU» əmri ilə başlayan Qur'an kitabına sarılan, peyğəmbərin sünnəsinə (yoluna) sarılan bir dinin səmərəsi deyildimi?

Napolyon Fransada şəhər quruculuğunda qanun və hüquqları təşkil edərkən Maliki fiqhindən istifadə etmişdir. Fransada qanunların 70 faizi Maliki fiqhindən götürülmüşdür. Fransa hüquq sahəsində dünyada ən güclü ölkələrdən biri olmasına baxmayaraq, müsəlmanların əsrlər öncə çatdıqları insan haqları və şəhər qanunları, şəhər mədəniyyəti sahəsində əldə etdikləri nailiyyətlərə yalnız bu əsrdə çata bilməmişlər. Bu barədə ətraflı oxumaq üçün möhtəşəm bir doktorantura elmi işinə, "Maliki fiqhinin Fransanın şəhər qanunlarına təsiri" adlı əsəri oxuya bilərsiniz. Müəllifi İbn Xaddə Hənzədir. Əsərdə Fransız və Avropa alimlərinin öz dillərindən etiraflar nəql olunur. Bir ikisini qeyd edək:

Məşhur fransız şərqşünas alim Luis Seddilot (1808-1875) öz «Xatirələri»ində demişdir: «Həqiqətən də Fransa hökuməti şəhər qanunlarının inkişafında istifadə etmək üçün Maliki məzhəbinin fiqhinin fransız dilinə tərcümə olunmasını əmr etmişdi.» Fransız tarixçi araşdırmaçı David de Santillana (1845-1931) demişdir: «Bizim İslam qanunlarından qazandığımız müsbət şeylərdən biri də bu (fransız) qanunlarıdır.»

Bu barədə danışsaq, çox uzanacaq, inşaAllah ayrıca bir məqalə şəklində gələcəkdə bu məsələni vəsf etmək olar.

Lakin, gəlin hey elmdən danışan ateistlərə təkcə təhsil sahəsində Qurandan və sünnədən qaynaqlanan İslam mədəniyyətinin Qərbi necə qabaqlamasına bir universitet misalı verək:

Dünyanın ilk universiteti Əməvilər tərəfindən Məğribin Fas məntəqəsində miladi tarixlə **859-cu ildə inşa edilən *Keyruvan* universitetidir**. Ancaq Qərb dünyasında ilk universitet isə müsəlmanlardan 229 il sonra, 1088-ci ildə İtaliyanın ***Bolonya*** şəhərində inşa edilmişdi.

Dünyanın qeyd olunan ilk universitetində indiki kimi hündür oturmaqlardan istifadə olunur və elmi dərəcələr verilir.

İslam dünyasında bundan daha qədim universitet də var (Tunisdə **737 miladi tarixdə** inşa edilən Zeytunə universiteti), Lakin, **UNESKO** birinci qeyd etdiyimiz müsəlman universitetini dünyada ən qədim universitet hesab edir. Əgər Zeytunə universiteti dünyada ilk universitet kimi təsdiqlənsə, onda Avropa və müsəlmanların təkcə universitet sahəsində dünyəvi elmlərə verdikləri əhəmiyyətdən dolayı inşa etdikləri

dünyəvi elm ocağı tarixi arasında 350 illik bir fərq təsdiqlənmiş olacaqdır.

Bağdaddakı Nizamiyyə Mədrəsələri isə 1067-ci ildə yenə qərbdəki tədris mərkəzlərindən 11 il öncə fəaliyyətə başlamışdı.

Əgər "nəticə" dedikdə "bəs müasir elm sahəsində müsəlmanlar nə əldə ediblər?!" deyə soruşulsa, aşağıdakı keçiddən (linkdən) müasir müsəlman alim və ixtiraçılardan bəzilərinin elmə xidmətləri ilə tanış ola bilərsiniz:

(Müsəlman alimlərin nailiyyətləri).

<https://youtu.be/i8iJhZBYSts>

Şübhənin davamı belədir: «Müsəlmanlar harda şəriəti tətbiq edirsə "gerçək şəriət yoxdur" deyib qüsuru xaricə atmaq da boş iş. Xarici qüvvələr nə şəriəti yazmadı, nə cəmiyyətin ağına girmir. Gerçək şəriət yoxdur demək üçün tətbiq edilən dinin başqa din olması gərəkər. Sekulyar ölkədə dini öz vicdanınla anlayıb "gerçək şəriət yoxmuş", "bu ayə başqa mənaya gəlir" demək asandır, amma, təməli cihad-dayatma olan dinin şəriəti praktikası kimidir.»

Şübhənin bu hissəsinin cavabı: "gerçək şəriət yoxdur" demək inanılan deyil ki, əksər müsəlmanların

sözü olsun. Biz ad çəkmədən qeyd edirik ki, gerçək şəriətin tətbiq olunduğu müsəlman ölkələri olduqca azdır. Lakin, buna rəğmən "yoxdur" demirik. Qüsurlar isə İslamda deyil, müsəlmanlarda ola bilər.

Eyni zamanda ateistlərin bu yazısında da, din xofu, müsəlmanlar tərəfindən uzaqlaşdırılan radikalların törətdikləri əməllərin xofu hiss olunur. Halbuki, ateistlər radikallara qarşı əsas mübarizəni elə dindarların özlərinin etdiyini görə bilərlər. Əgər bu mübarizəni İslam mənsubları edirsə, bəzi radikalların əməlləri İslam adına niyə yozulmalıdır ki?

"Gerçək şəriət yox imiş" kimi sözlər işlədənlər isə şəriəti bilməyənlərdir. Çünki, bəzi insanlar gerçək şəriətin yalnız səhabə dövründə yaşandığını deyə bilərlər. Bu isə doğru deyil. Çünki, Muğira ibn Şubədən rəvayət olunur ki, peyğəmbər (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) buyurmuşdur ki:

«Ümmətimdən (davamlı şəkildə) Allahın əmrini yerinə yetirənlər olacaqdır. Onları yardımsız qoyanların və onlara müxalif olanların onlara bir zərəri olmaz. Allahın əmrini gəlincəyə kimi onlar bu cür insanlar içində (haqq ilə) zahir olacaqlar.» (Muslim, 1037)

«Bu ayə başqa mənaya gəlir» demək isə, çox vaxt ayənin mənası, ayənin hansı tarixi şəraitdə nazil olmasından xəbərsiz olmaq, ya da mənanı təhrif etmək və s. kimi hallarda olur. Ayələrdə Allahın əsil muradını

ateist də, savadsız müsəlman da yanlış anlaya bilər. Quranın çox ayələri anlaşılındır. Söhbət mütəşabeh, yeni, mənası birbaşa anlaşılmayan, təfsirə ehtiyac olan ayələrdən gedir.

Sonra isə yenə qərəzli şəkildə danışan ateistlərin "[cihad-dayatma](#)" kimi sözlər danışması, İslamdakı döyüş məfhumunu düzgün anlamamaqdan qaynaqlanır. Gəlin bu məqaləni axıra kimi oxuyaq:

(İslamdakı döyüş məfhumuna yanlış baxışlar)

<http://tovhid.info/islamda-doyus-mefhumuna-yanlis-baxislar/>

Şübhənin növbəti son hissəsi: «[Quran xilas ediciyə, dünya dövlətləri hüququ buraxıb ayələri təqlid edərdi. "Dinimiz yaxşılıq gətirdi", "şəriət inkişafdır" kimi sözlər var olan gerçəyi dəyişdirməz. Dinin nəzəriyyəsilə praktikası ayrılmaz.](#)»

Birincisi: Quran əsrlərdir müsəlmanları irəli apardı. Onlara doğru yol göstərdi. Onları dünyəvi elmlərdən geri salmadı. Tək axirəti fikirləşməyi deyil, «Dünyadakı nəsibini də unutma» (Qasas, 77) deyə buyurdu. O zaman ki, müsəlmanlar Qurana və peyğəmbərin sünnesinə (hədislərdə gələn yoluna) sarılmağı, bununla əməl etməyi tərk etdilər, artıq zəifləməyə başladılar. Müsəlmanları zəiflədən ən mühüm amillərdən biri də Osmanlı dövlətinin 5 böyük dövlət tərəfindən təklənərək

savaşda məğlub olması idi. Sizcə Osmanlını parçalayan beş güclü ölkə Quranla əməl etmək istəyərdimi?

İkincisi: Quran bir dini kitabdır. İslamın müqəddəs kitabıdır. Hüquq sahəsində də, insan haqları barədə də Quranda ayələr var. Bunlardan biri də bu ayədir: «Kim bir adamı öldürməyən və ya yer üzündə fəsad törətməyən bir şəxsi öldürərsə, sanki, bütün insanları öldürmüşdür.» (Əl-Maidə, 32) İslamda quldurlara, insan haqlarını pozan təcavüzkarlara ən şiddətli cəzalar vəd edilmişdir. Varlıların öz mallarından kasıblara verməsinin vacibliyi vurğulanmışdır. İslam dini nə ifrat kapitalizmi, nə də ifrat sosializmi dəstəkləyir. Bu Allahın dinidir və o bu sosial cərəyanlardan ən yaxşısını qullarına şəriət olaraq göndərmişdir. Ağılı başında olan hər kəs İslamın nə mütləq şəkildə kapitalizmin, nə də sosializmin yanında olmadığını görə bilər. İslam iqtisadi sahədə orta yol tutmuşdur. Kasıblara xüsusi əhəmiyyət verir. Kasıb və varlı təcavüzünün balansını gözəl şəkildə tənzimləyir. Ailə haqları, qadın və kişi hüquqlarını qoruyur, qohumluq əlaqələrini möhkəmləndirməyi əmr edir. Yaşlı, qadın və uşaqlara rəhimli olmağı, daim onları qorumağı əmr edir. Bu barədə çox danışmaq olar.

Quran dini kitab olsa da orada insan haqlarına geniş toxunulmuşdur. Lakin, "Quranda hər şey niyə yazılmayıb deyənlər" sanki, "Azərbaycan konstitusiyasında niyə zürafə və tısbağalar haqqında danışılmayıb?" deyən insana bənzəyir. Cavab odur ki, Azərbaycan konstitusiyası qanun kitabıdır, zoologiya kitabı deyil.

Quran da İslam dininin müqəddəs kitabıdır, halal və haram, əmr və qadağalara aid, insanın dünya və axirət səadəti üçün bu kitabda hər şey yazılmışdır.

Bu barədə daha geniş oxumaq üçün bu məqaləni oxumağı tövsiyə edirik:

(Quranda hər şey yazılıbmı?)

<http://www.feqih.com/quranda-her-sey-yazilibmi/>

Üçüncüsü: İslamda ölkənin idarəsi, insanların yaxşı yaşaması, ölkənin inkişafı üçün Qurana və sünneyə müxalif olmayan qanunların qoyulması da qadağan edilmir. Ölkə başçısının olması, ölkəni İslama zidd olmayan, xalqın xeyrinə olan qanunlarla idarə etməsi qəbahət hesab edilmir. İslam bu baxımdan bütün zamanlara və məkanlara uyğunlaşır. Bu baxımdan şəriət xalqın mənafeyinə xidmət edən, şəriətə zidd olmayan qanunları icazəli görməklə inkişafa vəsilə olur. İslam insanlar arasında xeyri, birliyi, sülhü yayır, xalqlara yaxşılıq gətirir.

«Dinin nəzəriyyəsi ilə praktikasi ayrılmaz» deyənlər isə birinci dinin nə dediyini yaxşı bilməlidirlər. Dini doğru məsdərlərdən öyrənməli, islamafoblardan öyrənməli deyillər.

YEDDİNCİ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

Eyni dinə, kitaba inananlar. İslam özündən olmayanlara hökmünü keç, özündən olub da müxalifət edənləri insan saymadığı üçün "nə əkərsən onu biçərsən" misalı islam öz tarixinə, praktikasına yansıdığıdır. Bidət əhli üçün ayrımcı hədislər və alimlərin bölücü görüşləri var. Məzhəb birliyi çağıruları isə düzən üçün təqiyədir. Çünki, hər fırqənin əqidəsi digərinə görə küfürdür. Mübahisəli çox mövzular qaynaqlara görə həm doğru, həm yanlış açıqlana bilər. Çünki, orta çağın ehtiyacı olan dinlə cəmiyyət və hakimiyyət qurmaq üçün yerli kulturu reform etmiş islam ideologiyasının otoritə yoxluğu və mübahisə edilən mövzulara bu üzdən açıq qapı buraxmasıdır. Peyğəmbərin cənəzəsinə 17 nəfər qatılması, əzhabın bir birilə savaşıları, xəlifələrin öldürülməsi, məzhəb savaşıları və eyni davam edən günümüz bu gerçəyi açır ki, gərək dini, gərək digər həyat sahələrində müsəlman cəmiyyətin qardaşlığı eyni məzhəbdən eyni şəxsi düşüncəyə qədərdir. Allahı, dini bir olanların örnək cəmiyyət olmaması, bir birilərindən özlərini mühafizə etməsi öz xətaları deyil. Ərəb kulturuinə cihad hökmləri qoyaraq qənimət, kölə, cariyyə, xərac (cizyə) üçün soyğuna çıxmış, cihadla imperiya qurmuş bu güruh bölücü, təzadlı, uyğarlıq söndürən dinə sahibdilər. Bu güruh (xilafət orduları) sıfır empatiya, vəhşət saçan, bizə din deyə ərəb kulturuünü yeridib cinayətlərinə bəraət alan sömürücülərdir. İslam ərəb mədəniyyəti olduğu üçün örnək şəriət ölkəsi olmadığı kimi örnək müsəlman cəmiyyəti imkansızdır.

YEDDİNCİ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

Şübhənin əvvəlində deyilir:

«Eyni dinə, kitaba inananlar. İslam özündən olmayanlara hökmünü keç, özündən olub da müxalifət edənləri insan saymadığı üçün nə əkərsən onu biçərsən misalı islam öz tarixinə, praktikasına yansımışdır. Bidət əhli üçün ayrımcı hədislər və alimlərin bölücü görüşləri var».

Bu şübhəyə isə üç aspektdən cavab verəcəyik:

Birincisi: İnsanlar arasında ixtilafın olması təbiidir.

İkincisi: Peyğəmbərin yəhudi, xristian və müsəlmanların öz aralarında ixtilaf edəcəkləri barədə xəbər verməsi.

Üçüncüsü: Alimlərin görüşləri qeyd olunan və vəd olunan ixtilafdən kənara çıxmır. İxtilaf vəd olunan qədər olacaqdır. Bu ixtilaf dindən deyil, düşüncə və meyillərin fərqliliyinə görədir. Nə qədər ki, insan amili var, nə qədər ki, beyin və düşüncələr fərqlidir, o qədər də ixtilaflar olacaq, bu amil müsəlman, xristian, yəhudi, ateist, deist fərqlənəndən bütün tayfalar arasında mövcuddur. İnsanları dindən anladığı qədər ixtilaf olur. İslam isə aydındır.

Daha ətraflı oxumaq üçün bu məqaləni oxumaq tövsiyə olunur:

(Əgər İslam haqdırsa, müsəlmanlar niyə ixtilaf edirlər?)

<http://senxatirlat.com/eger-islam-haqdiksa-muselmanlar-niye-ixtilaf-edirler/>

Bidət əhli haqqında isə ayrımcı xüsusi hədislər yoxdur. Məzhəblərə bölən hədislər də yoxdur. Ümumi hədisləri başqa mənaya yozan firqələr var sadəcə. Bu ixtilafların gerçəkləşəcəyi ilahi bir xəbərlə müsəlmanlara bildirilmişdir.

Sonra isə deyilir ki: «[Məzhəb birliyi çağırarı isə düzən üçün təqiyədir. Çünki, hər firqənin əqidəsi digərinə görə küfürdür.](#)»

Məzhəb birliyi çağırışları isə ayrı və geniş danışılmalı mövzudur. Bu kiçik cavabda geniş cavab verməyə macal olmasa da, xülasə odur ki, Quran və hədislər müsəlmanları birliyə çağırır. Bu barədə dəlilləri ətraflı şəkildə yuxarıda linki verilən məqalədən oxuya bilərsiniz. Lakin, məzhəbləri yalançı birliyə çağıran isə bəzi xurafat əhlinədən başqaları deyil. Hansı ki, o firqələr özləri bidət və xurafatları ilə elə ateistlərin özləri tərəfindən də tənqidlərə məruz qalmışlar. Onları eyni zamanda müsəlmanların əksəriyyəti etdikləri xurafatlara görə tənqid etmişlər və edirlər. Çox təəssüflər olsun ki, bizim ölkədəki ateistlər şiə və sufi təriqətləri ilə daha

yaxşı tanış ola bilmiş, bəzi radikal qruplardan mənfi təsirlənmiş və İslam dininin mahiyyətini bu firqələrə görə müəyyən etməyə çalışmış, orta yolda olan müsəlmanlar barədə isə araşdırma etməmişlər.

İslamın iki əsas məsdəri müsəlmanların bir-birinə kafir deməsini qadağan edir. Onları parçalanıb firqələrə bölünməkdən çəkindirir.

Dördüncüsü: Peyğəmbərin cənazəsinə doğurdan da 17 nəfər qatılıb?

Araşdırma zamanı "peyğəmbərin cənazəsinə 17 nəfər qatılması barədə" bir uydurma rəvayət belə tapa bilmədim. Ümid edirəm ki, bir daha şübhə yazanda mənbəsini də yazarlar.

Əslində isə peyğəmbərin cənazəsində bütün səhabələr imamsız şəkildə dəstə-dəstə bir qapıdan girib ayrı-ayrı namazlarını qılmışdılar. Bu və digər səbəblərdən hətta mübarək cənazənin dəfni də gecikir. Səhabələrin ayrı-ayrı imamsız şəkildə hərənin birbaşa özünün tək şəkildə peyğəmbərə cənazə namazı qılmasına dair alimlər bir neçə səbəb qeyd etmişlər; Bu səbəblərdən:

- 1) Bu barədə peyğəmbərin vəsiyyətinin olması. (Buna dəlalət edən rəvayət zəifdir).
- 2) Səhabələrin peyğəmbərə olan şiddətli sevgilərindən dolayı bir-birinə imamlıq etməkdə

yarışa girmələri, bu fəzilətə, peyğəmbərin cənazə namazını qılmağın fəzilətinə nail olmaq istəmələri. Lakin, kimsə bu namazı qıldırsaydı, xəlifə təyin olunmadığı üçün nəzərlər həmin şəxsə çevrilə bilər və ixtilaf düşə bilərdi.

- 3) Başqa bir səbəb kimi isə vurğulanır ki, hər kəs özü imam olmadan peyğəmbərə namaz qılmaq istəmişdi ki, birbaşa özü bu bərəkət və xeyirə nail olsun.
- 4) Peyğəmbərə hörmət əlaməti olaraq onun yeganə imam və peyğəmbər olduğu üçün heç kim onun cənazəsinə imam durmağa özünü layiq bilməmişdi və s. səbəblər.

Ola bilsin ki, bu səbəblərin hamısı var idi.

Beşincisi: Səhəbələrin digər ixtilafları barədə şübhəyə isə isə artıq **altıncı şübhənin cavabında** toxunuldu. Altıncı şübhənin cavabında təkrar verilən ixtilaf, bəzi döyüşlərin niyə baş verməsi barədə şübhəyə aydınlıq gətirilmişdir.

Şübhənin sonuna yaxın deyilir: «Bu güruh (xilafət orduları) sıfır empatiya, vəhşət saçan, bizə din deyə ərəb kultürünü yeridib cinayətlərinə bəraət alan sömürücülərdir.»

Bu barədə də isə artıq əvvəlki şübhələrə cavabda kifayət qədər müxtəlif aspektlərdən cavab verildi. Təkrarçılıq olmasın deyə oxumaq üçün bu iki məqaləni oxumağı tövsiyə edirəm:

(Qılınc gücü müsəlmanı nə deməkdir?)

<http://senxatirlat.com/qilinc-gucu-muselmani-ne-demekdir/>

(Ərəbin dini? Yoxsa, bütün dünyanın dini?)

<http://www.feqih.com/erebin-dini-yoxsa-butun-dunyanin-dini/>

Sonda isə belə deyilir: «İslam ərəb mədəniyyəti olduğu üçün örnək şəriət ölkəsi olmadığı kimi örnək müsəlman cəmiyyəti imkansızdır.»

Bu cümlədə də yenə İslamı ərəb mədəniyyəti adlandıranlara yuxarıdakı «Ərəbin dini, yoxsa, bütün dünyanın dini?» adlı məqaləni oxumağı tövsiyə edirəm. Sonra isə demək istəyirəm ki, dünyada mütləq örnək ölkə tapmaq sadəcə xəyaldır. Görəsən ateistlər örnək deyəndə nəyi qəsd edir? Çox maraqlıdır? Həqiqətləri təhrif edən, İslama qərəzli yanaşan şəxslərə nə qədər örnəklər göstərsən, necə bir mız qoyacaqlar. Əslində "örnəkdən" danışan ateistlər özləri örnəkləri görmək istəyirlər. Adicə İslamın gözəlliklərindən danışanda və ya hansısa İslam ölkəsindəki örnək hallardan danışanda bunu həzm etməyən şəxslər, bizə "nümunəvi ateist ölkə" göstərə bilmədikləri halda özləri bizdən kamil örnək cəmiyyət təqdim etməyimizi istəyirlər. Kamil və xətasız cəmiyyət tarix boyu olmayıb. Lakin, İslam tarixində (istər

indi, istər də keçmişdən misallar çəkmək olar) çoxlu örnək İslam dövlətləri, həmçinin, örnək hadisələr və örnək şəxsiyyətlər olmuşdur ki, bunlar barədə danışmaq üçün bir yazara kiçik bir yazı bəs etməz, cildlərlə kitablara ehtiyac duyular. Səhabələrin deyil, bəzən birçə səhabənin həyatından danışmaq, öyrənmək üçün bir kitab ancaq bəs edir. Görün indi peyğəmbərin zamanından sonra gələn İslam dövlətləri, onların nailiyyətləri, islahatları, Əməvilər, Abbasilər, Məmlukilər, (Eyyubilər), Osmanlılar və s. kimi İslam dövlətlərinin zəngin tarixləri, bəşər tarixinə böyük xidmətləri necə? İndiki dövlətlərin isə 60-70 il əvvəl işığı belə olmayan Səudiyyə Ərəbistanının sürətlə iqtisadi və ictimai inkişaf etməsi, İslam şəriətinin qanun olması, İslami cəzaların qüvvədə olması, sağlam İslam əqidəsinin olması və s. çoxlu amillər, həmçinin, tamamilə İslam şəriətilə idarə olunan Bruney ölkəsini misal çəkmək olar.

Komor adalarında İslami idarə 1912-ci ildə Fransız işğalçıları tərəfindən aradan qaldırıldı. İyirminci əsrin əvvəllərində Şimali Afrikada olan bir çox İslam şəriəti ilə idarə olunan ərazilər Fransız və başqa qərb orduları tərəfindən sıradan çıxarıldı. Bir sözlə İslam şəriətinin aradan qalxması üçün əsrlərdir qərb ölkələri əllərindən gələni edirlər. Elə Osmanlı imperiyasının 5 ölkə tərəfindən təklənərək dağıdılması da bu planın tərkib hissəsi idi.

Bu gün isə Pakistan, Əfqanıstan, İndoneziya, Misir, Türkiyə, Sudan, Efiopiya və başqa bir çox müsəlman

torpaqlarında şəriətin sıradan çıxarılması üçün görülən uzun illərin tədbirləri və fikir müharibəsi öz nəticəsini verməkdədir. Bunlar bu fikir müharibəsini görməyən, hər bir vəchlə İslamla vuruşan, İslam torpaqlarından Suriya, İraq və neçə-neçə əraziləri viran qoyan, torpağını işğaldan işğala salan, xalqını qətl edən, şəriətə düşmən kəsilən böyük güclərin islama qarşı müasir siyasətidir. Bu müasir siyasət bütün müsəlman torpaqlarında münafişə ocaqları yaradaraq müsəlmanları məşğul etməyə hesablanmışdır. Myanmar, Borma, Uyğur müsəlmanlarının başına gətirilən xarici işğancə və əzablar, ölüm və təhdidlər, həbslər unudulmamış və unudulmayacaqdır. Liviya, Misir və bir çox müsəlman ölkələrində böyük ölkələrin təxribatı ilə böyük mitinqlər və inqilabların olması, bütün İslam ölkələrində oyunların çıxarılması, Türkiyə kimi iqtisadi və siyasi cəhətdən güclü bir dövləti bir gecədə uğursuz inqilaba qaldıranlar da kimlər olduğu bəllidir. Bütün dünyanın "ədalət, azadlıq, birlik" şüarları qaldıran yalançı demokratları, liberalları, secularistləri, humanistləri və s. kəsimlərin bu zülmə önündə susmaqdan başqa əllərindən bir şey gəlmir. Ateistlər isə dünyanın bu halına, müsəlmanların başına gələnlərə sevinərək "humanistliklərini" unudurlar. Sonra isə bütün dinsizlərin və hətta bütün dinlərin oxlarının yönəldiyi müsəlman ölkələrinin niyə kamil şəriətlə idarə olunmamasından danışırlar. Müsəlman ölkələrini dağıtmaq, əxlaqını korlamaq üçün Mason lojalarının ələ aldıkları müsəlman övladları, İslamı dağıtmaq üçün, İslamın zəif yerlərini öyrənmək üçün İslam ölkələrində qurulan, bir əsrdən çox tarixi olan

şərqsünaslıq mərkəzlərinin fəaliyyətləri, bu fəaliyyətlərin nəticəsi olaraq böyük güclərin ortaya çıxardıqları "İşid", "əl-Qaidə", Həşdi Şabi", " Hizbullah" və s. terror qruplaşmalarını silah-sürsatla təmin edib İslama və müsəlmanlara ləkə etmələri, dünya mediasının İslamofobiya təbliğatından geniş istifadəsi və s. amillər İslam şəriətinin birdəfəlik aradan qaldırılması üçün nə qədər işlər görülməsinin kiçik bir misəldir.

SƏKKİZİNCİ ŞÜBHƏ BELƏDİR:

İslam nədir? Bizlər sekulyar dövlətdə göz açıb böyüyenlər olaraq islami görmədik, yaşamadıq. Yaxşı niyyətli müsəlmanlar öz mərhəmətimizi, sekulyar mühiti islam sandıq. İslam digər dinlər kimi sadəcə əhvalat və inanc üzərinə qurulu deyil. İslam cəmiyyətə mənən təsir edən peyğəmbər şəxsiyyəti üzərinə quruludur. Güclə ünvanlar alan, gücsüzkən barışcıl, güclüykən basqıcı qısaca güc üzərinə qurulu şəxsiyyət. Gəlini (əzhab 37), ögey qızı (nisa 23), uşaq qızla (Tələq 4) evlənməyi təsdiqləyən, üç daşla təharəti məsləhət buyuran dinin dünyaya əxlaq və təmizlik dərsi iddiasında olmasına təəccüb etməməli. Çünki həyatda qalmaq, zənginlik, hökmranlıq kimi insani arzulara dayanan gerçək həyata orqanizə üçün müqəddəs donla cinayəti seçmiş, daima düşmən edinə, təbii olaraq da içində bölünən dəstələrin mücadilə ideologiyasıdır islam. Dünyada tək din islam eyni məzhəbiylə olsa mütləq bir şeylər üçün savaşı çıxar yeni məzhəblər axımı başlandı. Baş içində bir şeylər yıxılmalı, kəsilməli, qan tökülməli.

SƏKKİZİNCİ ŞÜBHƏNİN CAVABI:

Şübhənin əvvəlinə baxaq: «İslam nədir? Bizlər sekulyar dövlətdə göz açıb böyüyenlər olaraq islami görmədik, yaşamadıq. Yaxşı niyyətli müsəlmanlar öz mərhəmətimizi, sekulyar mühiti islam sandıq. İslam digər dinlər kimi sadəcə əhvalat və inanc üzərinə qurulu deyil. İslam cəmiyyətə mənən təsir edən peyğəmbər

şəxsiyyəti üzərinə quruludur. Güclə ünvanlar alan, gücsüzkən barışcıl, güclüykən basqıcı qısaca güc üzərinə qurulu şəxsiyyət.»

Deməli, çox "ağıllı olan" ateist mövzuya başlayaraq deyir: İslam nədir? İslam sözünün mənasını izah etməli idi əgər bu sualı vermişdisə. Bunu keçdik... Sonra isə İslam barədə cahil, savadsız, İslamdan bixəbər bir mühitdə böyüyüb boya-başa çatdıqlarını etiraf edir. Əslində bu etirafın özü onun bu qədər səkkiz bənddə yerləşdirdiyi şübhələrə düşməsinin əsil səbəbidir. Deməli, belə deyir: «**Bizlər sekulyar dövlətdə göz açıb böyüyənlər olaraq İslamı görmədik, yaşamadıq.**» Bəli, İslamı görmədiniz, yaşamadınız. Ona görə də İslamı bilmədiniz, anlamadınız! Çox gözəl etirafıdır. Bu halda ikən İslamı özündən deyil ətrafdan eşitdiklərinizdən öyrəndiniz.

Sonra mərhəmətdən danışır və deyir ki: «Sekulyar mühiti İslam sandıq» Bu da yaxşı etirafıdır. Bu yazılarda biz əslində yazı yazan ateistin emosional durumunun şahidi oluruq. Bəlkə də vaxtında ona İslamı doğru tanıdan olsaydı, bu ateist dindarların yaşadığı İslamı deyil, İslamın özünü, imanın şirinliyini dadar, hidayət nemətiylə köksü genişlənərdi. Bu məqamda bu şübhələri bizə göndərən şəxsə Allahdan hidayət arzulayıram!

Sonra isə etiraflar edərək; İslamın digər dinlər kimi çürük olmadığı, daha təsirli olduğunu, mənəvi təsirinin

gücünü etiraf edərək deyir: «İslam digər dinlər kimi sadəcə əhvalat və inanc üzərinə qurulu deyil. İslam cəmiyyətə mənən təsir edən peyğəmbər şəxsiyyəti üzərinə quruludur.» Birinci cümləsi normal görünə də, ikinci cümləsinə düzəliş etmək gərəkdir. Lakin, gözəl etiraflardan sonra bu sözləri yaxşıya yozub: Ola bilsin ki, ateist bu cümləsində **rəvayət** dedikdə sünnənin, **inanc** dedikdə Allaha iman və bunu gərəkdiren imanın şərtlərini, **peyğəmbər şəxsiyyətinin mənəvi təsiri** dedikdə isə: Peyğəmbərə (Allahın Ona salavatı və salamı olsun) iman və bu böyük şəxsiyyətin insanlara təsirini qəsd edir. Allahın bu kəlamında buyurduğu kimi:

«Sizə özünüzdən elə bir Elçi gəldi ki, sizin əziyyətə düşməyiniz ona ağır gəlir. O sizə qarşı qayğıkeş, möminlərə şəfqətli, rəhmlidir.» (Tövbə, 128).

Bura kimi yaxşıdır və özü də bilmədən İslamın digər dinlərdən daha təsirli olduğunu etiraf edir. Lakin, bilmir ki, bu təsir İslamın haqq, başqa dinlərin batil olmasına görədir. Ateistə görə 3000 din batildirsə, müsəlmana görə 2999 din batildir. Arada bir dinə, bir Allaha, bir peyğəmbərə iman etmək kimi fərq qaldığı üçün bu şübhələrə düşən ateistlərin heç olmasa bu məqamı yaxşı düşünüb İslamı düzgün araşdırmağı tövsiyə edirəm!

Sonra isə deyir: «Güclə ünvanlar alan, gücsüzkən bərişçil, güclüykən basqıcı qısaca güc üzərinə qurulu şəxsiyyət.» Bu cümləyə kimi yaxşı gəlmişdi. Yenə də

əvvəldə yazdığı etirafının təsiri və İslam peyğəmbərinin həyatını, onun gücü olmadığı zaman da böyük şəxsiyyətinin olduğunu bilmir, ya da özünü bilməməzliyə vurur. «Güclə ünvanlar alan» insan necə ola bilər ki, Məkkəni fəth etdiyi zaman orada qan tökmür, sülh ilə Məkkəni fəth edir, bununla yanaşı bütün düşmənlərini əfv edir, bağışlayır. O ilahi əmrlə hərəkət etməsəydi, öz düşmənlərini, müsəlmanları Məkkədə ac-susuz buraxıb öldürən müşrikləri, "niyə müsəlman oldun?" deyərək bəzi müsəlmanları döyərək öldürənləri, işkəncə və əziyyət verənləri, onları evlərindən qovanları, hər təbəqədən insanları bağışlamazdı.

«Gücsüzkən barışcıl» olmaq bəşər fitrətinin normal hərəkəti, həm də məntiqi bir qanunauyğunluqdur. Bunda tənqid olunması bir tərəf yoxdur. Təkamülü müdafiə edənlər güclünün zəifə qalib gəldiyini, zəiflərin adətən güclülər tərəfindən həlak olduğunu deyirlər. Onda biz bu məntiqi qanunauyğunluğu tənqid etsək, deyəcəklər ki, siz həqiqətləri inkar edirsiniz. Bu da onun kimi bir yersiz tənqiddir. Çünki, təkamülə aid olan güclü gücsüz mövzusunda Darvindən əsrlər öncə İslam alimləri danışıblar. Onlardan biri də ibnul-Covzidir. O təkamül yaradılışını deyil ilahi yaradılışı qəbul etsə də, təbiətdə güclü və gücsüz heyvanların bu qanunauyğunluğa tabe olması haqda Darvindən yeddi əsr öncə danışıbmışdır. «Güclüykən basqıcı» sözü barədə isə kifayət edir ki, güclü olmazdan əvvəl Məkkədə Muhəmməd peyğəmbərin böyük nüfuzu, hörməti və davranışları barədə bilgilərə baxaq və «güclüykən basqıcı»

deməzədən əvvəl necə gücləndiyi barədə bir araşdırma edək. Bəzi insanlara basqıcı görünən peyğəmbər yurdundan dostları ilə bərabər qovulan şəxs olaraq mübarizəyə başlayır. Sonra isə müdafiə döyüşləri ilə döyüşməyə başlayır. Özlərini ölümdən, təhlükədən qorumaq üçün döyüşmək əmr olunur. Sonra isə azsaylı və zəif təchizatlı müsəlman ordusunun böyük saylı ordulara, müqayisə edilməz say üstünlüyü olan ordulara necə qəhrəmanlıqla sinə gəldiyini araşdırın.

Mən isə basqıcı sözü əvəzinə «Güclükən də rəhimli» sözünü işlədərdim. Çünki, o daim sərtlik edən səhabələri tənbeh edir, yumşaq davranmağa, şiddətdən çəkinməyə təşviq edir.

Onun düşmənlə döyüşməsi ədalətli olmasına maneə olmurdu.

Hətta, onun qənimət üçün döyüşdüyünü deyənlər bilmirlər ki, o qənimətin bir qismini işləməyə gücü çatmayanlara ayırmış, bu gücsüz zəifləri müsəlman və kafir olaraq fərqləndirməmiş, zimmi kafirlərin zəiflərinə də qənimətdən xüsusi pay ayırmışdı. Müsəlman olmayana yardım etməyi icad edilmiş bir din əmr edə bilməzdi. Mütləq ilahi vəhy ilə ədalət sorağında hərəkət edən bir peyğəmbər bunu edə bilərdi.

Şübhənin növbəti hissəsi belədir: «Gəlini (əzhab 37), ögey qızı (nisa 23), uşaq qızla (Təlaq 4) evlənməyi təsdiqləyən, üç daşla təhərət məsləhət buyuran dinin dünyaya əxlaq və təmizlik dərsi iddiasında olmasına təəccüb etməməli. Çünki həyatda qalmaq, zənginlik, hökmranlıq kimi insani arzulara dayanan gerçək həyata orqanizə üçün müqəddəs donla cinayəti seçmiş, daima düşmən edinən, təbii olaraq da içində bölünən dəstələrin mücadilə ideologiyasıdır islam. Dünyada tək din islam eyni məzhəbiylə olsa mütləq bir şeylər üçün savaşı çıxar yeni məzhəblər axımı başlandı. Baş içində bir şeylər yıxılmalı, kəsilməli, qan tökülməli.»

Bu şübhələrin cavabı: Deməli, şübhənin əvvəlində üç ayə, bir hədis guya şübhə kimi gətirilir, hər biri də yanlış anlaşılmış, cahilcəsinə başa düşülmüş dörd məsələdir. Gəlin, ateistlərin yanlış anlamalarını izah edək:

Birincisi: Əzhab surəsinin 37-ci ayəsini öz gəlini ilə evlənməyə icazə kimi başa düşən ateistlər elə bilirlər ki, Zeyd Muhəmmədin öz oğlu olub, halbuki, Muhəmməd peyğəmbərin oğlu olmayıb, hər biri uşaq ikən vəfat edib. Bununla da peyğəmbərə iftira atırlar. Cavabı ətraflı oxumaq üçün bu keçiddən oxuya bilərsiniz: (Peyğəmbərin öz oğulluğunun zövcəsi ilə evlənməsi şübhəsinə cavab)

<http://tovhid.info/peyemberin-oz-ogullugunun-zovcesiyl-e-evlenmesi-subhesine-cavab/>

Ümid edirəm ki, insafılı və ədalətli olmaq istəyən şəxslər ateistlərin gecə-gündüz danışdığı bu şübhə barədə cavabımızı həvəslə oxuyacaqlar.

Nisə 23-cü ayəyə gəldikdə isə bir çox ateistlər bu ayəni şübhə kimi götürməkdən çəkinirlər, bunu şəxsi təcrübəmdən deyirəm. Bu yazını yazan ateistin bu qədər cürətlə az sonra oxuyacağınız şübhəni götürməsi isə sadəcə şübhənin cazibədar başlıqlı "İslamda ögey qızı ilə evlənməyə icazə verilir" şəklində təqdim edilməsi və məsələni araşdırmayan, hər eşitdiyinə inanan insanların mövcudluğunun nəzərə alınması ilə əlaqəlidir. İndi isə gəlin insafla bu ayədə əslində nədən söhbət getdiyini və söhbətin məcrasını haqsızcasına, savadsızcasına hansı istiqamətə yönləndirilməsinə fikir verək. Deməli, ayədə evlənməsi haram olan qadınlardan danışılır. Ayənin anlaşılması gərəkən yeri belə başlayır:

«... yaxınlıq etdiyiniz qadınlarınızın himayənizdə olan ögey qızları, (da sizə haram edildi).» Yəni, ayədə çox gözəl izah verilir. Asan anlaşılınsın deyə, deyək ki, əgər dul qadınla evlənsəniz və o qadının keçmiş ərindən olan qızı və ya qızları varsa, siz evləndiyiniz həmin dul qadınla cinsi əlaqədə olsanız, fərq etmir, həmin dul qadını toydan bir neçə gün sonra və ya bir neçə il sonra boşamaq halı baş verərsə, o qadının qızları sizin ögey qızlarınızın hökmünə düşmüş sayılır və siz o qadını boşasanız belə aranızda yaxınlıq olduğu üçün siz o qadının qızlarını da ala bilməzsiniz. Bu ayənin mənası asan anlaşılıb deyə mənacə bu cür izah etdik. Ayənin davamı isə belədir və şübhə gətirdikləri yeri də bu yeridir: «Yox əgər o qadınlarla yaxınlıq etməmişsinizsə,

onda bu (ögey qızlarınızla evlənməyiniz) sizə günah deyildir.»

Gəlin bu ayəni ateistlərə izah edək:

Birincisi: Məlum olduğu kimi adətən dul qadın ilə evlənen və onunla yaxınlıq etmədən boşanan hallar nadir hallar hesab olunur.

İkincisi: Bu hallar nadir hal da olsa, yaxınlıq olmadan olan boşanmalar evlilikdən dərhal sonra olur. Yəni, evlənilər, gərdəyə girmək halı baş tutmur və dərhal boşanma halı baş verir. Ayənin şübhə gətirilən hissəsində də məhz bundan söhbət gedir. Yəni, həmin qadına toxunulmayıb və boşanma baş tutub. Həmin qadının qızı isə keçmiş ərindən olan qızıdır, öz qızı deyil. Belə bir hal olarsa ki, nə vaxtsa, həmin şəxsin evlənilib dərhal yaxınlıq olmadan boşadığı qadının qızıyla evlənmək fikiri olarsa, bunu etmək ona günah olmaz. Lakin, əgər onlar toydan bir gün sonra boşansalar belə, əgər cinsi yaxınlıq baş vermişdirsə, bu zaman həmin kişi boşadığı dul qadının başqa kişidən olan qızı ilə (Yəni, öz ögey qızı ilə) evləne bilməz.

Üçüncüsü: Sual verilə bilər ki, nəyə görə dul qadınla sırf cinsi əlaqənin baş tutması məsələsi qabardılır?

Cavab: Burada başqa hikmətlər də ola bilər. Lakin, biz məsələnin tibbi cəhətdən izahını verməyi uyğun görürük: Deməli, müasir tibb elmi artıq sübut etmişdir ki, bir qadın bir kişiylə cinsi münasibətdə olmuşdursa, həmin qadının

uşaqlıq yolunda sonuncu dəfə cinsi əlaqədə olduğu kişiyə məxsus əlamətlər qalır. Ona görə ola bilsin ki, ona görə ögey qız hesab olunmaq üçün dul qadınla onunla evlənən kişi arasında cinsi əlaqənin baş tutub tutmaması əhəmiyyət kəsb edir. Daha düzünü isə Allah bilir.

Göründüyü kimi nadir hallarda baş verəsi bir hal - qızları olan dul qadınla evlənirsən, sonra onunla cinsi əlaqədə olmadan onu boşayırsan, sonra da onun qızı ilə evlənmək fikrinə düşürsən. Bu ən nadir halda baş verə biləcək hallardır. Biz demək olar ki, ərəblər arasında da uzun müddət yaşasaq da heç onların arasında belə bir halın baş verdiyini eşitmədik.

Dördüncüsü: Həmin ayənin özündə «ögey qızı» sözü dul qadınla evlənib yaxınlıq edilməsi qeyd olunan cümlənin içində qeyd olunmuşdur. Lakin, dul qadınla evlənib yaxınlıq baş vermədən boşanma halı keçən hissədə "ögey qızı" sözü işlənməmişdir.

Bir də dul qadınla tək-cə yaxınlıq olmaması şərt deyil, eyni zamanda boşanma da baş tutmalıdır. Ümumiyyətlə, İslamda ana ilə balanı eyni vaxtda almaq elə eyni ayədə haram hesab edilmişdir.

Beşincisi: Bu hal İslam şəriətinə görə izah edildi və nə üçün problem olmadığı aydın şəkildə izah edildi. Lakin, bunun həqiqi mahiyyətini gizlədən və "ögey qızı ilə evlənmək icazəlidir" kimi başlıqlar qoyduqda ateistlər

unudurlar ki, onlar "insest evliliklərin" hətta İslamda haram olan növlərini belə normal və icazəli hesab edirlər. Ona görə yaxşı deyilib ki, "öz evi şüşədən olan kimsə gerek başqasının evinə daş atmasın". Biz bu barədə Qərb ölkələrindən deyil elə ölkəmizdəki ateistlərin lazım gəlsə adlarını çəkərək hansı tarixdə bacı və qardaşın cinsi münasibətinə normal baxmaları barədə xəbər verib facebook'da yazdıqları statusları burada qeyd etməyi də edə bilərik. Lakin, bizim kimisə ifşa etmək və utandırmaq niyyətimiz yoxdur. Allahdan bu səhvi edənlərə hidayət istəyirik!

DAHA BİR ŞÜBHƏ BELƏDİR:

Növbəti şübhə Talaq surəsi 4-cü ayə barəsindədir:

Şübhədə iddia olunur ki, «guya bu ayə uşaq qızla, yəni yetkinlik yaşına çatmamış qızla evlənməyə dəlidir.» Yəni də bir ateist cəhəli və təhrifi.

Gəlin görək ayədə nədən söhbət gedir əslində?

Ayenin məna tərcüməsini tam olaraq bura yerləşdiririk:

«Heyzdən kəsilməmiş qadınlarınızın (boşandıqdan sonra) gözləmə müddəti barəsində şübhəniz varsa, onların, eləcə də heyz (aybaşı) olmayanların gözləmə müddəti üç aydır. Hamilə qadınların

gözləmə müddəti isə onlar hamiləlikdən azad olana qədərdir.»

Birincisi: Burada «heyz (menstruasiya) olmayanlar» ləfzi özündə bir çox mənanı ifadə edir, gəlin əvvəlcə heyzdən (menstruasiya) kəsilmənin səbəbləri ilə tanış olaq, bu səbəblərdən:

- 1 - Bəzi qadın xəstəlikləri ilə əlaqəli heyzdən kəsilmə.
- 2 - Süd vermə ilə əlaqədar olan səbəblər.
- 3 - Yumurtalıqların olmaması.
- 4 - Hipofiz vəzilərinin fəaliyyətindəki və orta beyindəki problemlər.
- 5 - Aylıq halının kəsilməsi.
- 6 - Qida pozuntuları və çəki itkisi (köklük, iştahsızlıq, bəzi zərərli xəstəliklərin yan təsirləri).
- 7 - Ana südündə olan hormon tərkibinin yüksək olması. (Prolactin hormonunun nisbətinin çox yüksək olması).
- 8 - Yumurtalıqdakı bəzi problemlər Androgen səbəbilə yumurtalıqda yaranan şişlər. PCO - 8S.
- 9 - Ana rəhimindəki yapışqanlıq.
- 10 - Tiroit vəzlərinin fəaliyyətindəki problemlər.
- 11 - Qanlı piqment.
- 12 - Dərmanlardan yanlış istifadə (narkotik maddələr və s).
- 13 - Heyzi (menstruasiya) gecikdirən dərmanların istifadəsi. (Bir müddət heyzin (menstruasiya) kəsilməsinə və ya adəti üzrə eyni vaxtda olan heyz vaxtının dəyişməsi, gecikməsi və ümumən heyz pozuntularına səbəb olur).

14 - Qadının 45 və ya 50 yaşını keçməsi (Bu isə heyzdən birdəfəlik kəsilmənin yaşla əlaqəli əsas səbəbidir).

İkincisi: Lüğəvi cəhətdən:

Ayədə «qadınlarınızın» kimi tərcümə etdiyimiz söz ərəbcə من نسائكم «qadınlarınızdan» olaraq da tərcümə oluna bilər. Ayənin əvvəlində heyzdən kəsilmiş qadınlardan, yəni, yaşlı qadınlardan söhbət gedir. Sonra isə ümumi olaraq ərəb dilinin qaydalarına uyğun olaraq «heyz olmayanlar» sözü də qadınlara nisbət edilir. Deməli, aydın olur ki, hər üç misal evli qadınlara aiddir.

Üçüncüsü: Artıq heyz olmayanlar sözünün izahından qabaq heyzdən (menstruasiya) kəsilmənin səbəblərindən danışdıq. Lakin, aydın oldu ki, heyz olmayanlar sözü evli qadınlara aiddir.

Dördüncüsü: Gəlin, bir ehtimalı araşdıraq: Əgər ayədə konkret olaraq azyaşlı və hələ heyz (menstruasiya) olmamış qızlar qəsd olunur və başqaları qəsd olunmur demək nə dərəcədə doğrudur? Görəsən, insafla araşdırdıqda ayədə sırf bu mənamı aşkar olur? Yaxud da heyz olmayan hər qadın, hər qız buraya daxil olur? Yəni, istər azyaşlı istər 45 və ya 50 yaşına kimi müxtəlif səbəblərdən heyz olmayan, heyzdən kəsilən qadınların hamısının bura daxil olduğunu demək daha doğru deyilmi? Əgər azyaşlı qızlar xüsusi olaraq qəsd olunmasalar da ümumi olaraq «heyz olmayanlar» ləfzinə aid edilsələr bunu necə anlayaq?

Cavab: Quranda qızların evlilik yaşı yetkinlik yaşına çatmaqla bağlıdır. Ayə belədir:

«Yetimlər evlilik yaşına çatdıqda onları imtahana çəkin. Əgər onların yetkinliyə çatdıqlarını görsəniz, mallarını özlərinə qaytarın.» (Nisə, 6)

Bu ayə yetkinlik yaşının evlilik yaşının başlanğıcı olduğunu açıq aydın ifadə edir. Yetkinlik üçün isə heyz (menstruasiya) olmaq şərt deyil. Çünki, bəzi qızlar yetkinlik yaşına çatdıqları zaman bəzən heyzləri (menstruasiya) gecikir. Buna baxmayaraq, onlar uşaq deyil, yetkin qızlar kimi görünürlər. Artıq qeyd olundu ki, Quranda qızların evlilik yaşı yetkinlik yaşına çatmaqla bağlıdır. Ona görə də alimlər bu yaşdan öncə qızını qohumla, tanışla «nişanlayanlara, sözlü edənlərə» mütləq şəkildə cinsi münasibətin qadağan olmasını, bunu etməyin Qurana müxalif olduğunu bəyan etmişlər. Lakin, mühüm qeyd budur ki, yetkinlik yaşına çatmaq o demək deyil ki, mütləq bu yaşda evlənmək lazımdır. Bu yetkinlik yaşına çatmaq İslamda sadəcə evlənmək (evlənərək gərdəyə girmək üçün) üçün icazəli olan ən aşağı yaş həddidir. Lakin, bu yaşdan aşağı gərdəyə girmək qətiyyənlə yolverilməzdir. Yetkinlik yaşdan aşağı "sözlü olmaq", "qız filankəsin sözlüsüdür" kimi adətlə edilən əməlləri qız atasının evində qalmaq şərti ilə islam inkar etmir. Ona görə də İslam alimləri bu cür sözlü olan azyaşlı qızların da bu ayənin ümumi mənasına daxil ola biləcəklərini və onların "sözlü olmasını geri qaytarmaq"

və ya dilimizdə "nişanını geri qaytarmaq" mənasına gələn anlamda desək icazəli hesab edirlər. Bu boşanmaq sayılmır desələr, deyirik ki, necə ki, bu azyaşlı qızlar da ayənin ümumi mənasına daxil olaraq "heyz olmayan" qadın cinsinə daxildirlər. Eyni zamanda bəzən heyz (menstruasiya) olmadan da bəzi qızlar yetkinlik yaşına çatmış olurlar. Heyz olmaq əlamətlərdən biri olsa da şərt deyil, yetkinliyin başqa əlamətləri də var. Heyz olmasalar da, yetkin yaşına çatana kimi sözlüləri ilə toyları olmadan cinsi yaxınlıq etmələri haram olsa da, sözlüləri və ya nişanlıları onları istəməsələr, onları o qızları üç ay gözlədikdən sonra (boşanaraq) başqa biriylə ataları tərəfindən sözlü edilə bilirlər. Təbii ki, bütün bunlar da nadir hallarda olan hallar ola bilər.

Onda bir məsələ qalır ki, o da zəruri hallarda atanın öz qızını yetkinlik yaşda və bu yaşdan daha çox sonra evlənmək, toy etmək (red: gərdəyə girməyin bu vaxt olacağı) şərti məlum olmaqla "qızımı filankəsə verəcəyəm" deməsiylə və ya "qızımı filankəsə verdim" deməsiylə bu evlilik sayılır, ya yox? Bu başqa mövzudur.

Lakin, bir çox alimlər bunun ən azından atanın **«qızımı filankəsə verdim»** deməsiylə bunun evlilik hökmünə girdiyini demişlər. Ona görə də əvvəldə qeyd olunan mənada heyz (aybaşı) olmayan qadınların ümumi mənasına bu cür evlilik də daxil olursa, əgər buna rəsmi olmasa da evlilik adı verilsə, deməli, boşanma da mümkün olur ki, bu da kişinin öz sözlüsü haqda «boşadım» deməsiylə mümkündür.

Xülasə odur ki, ümumiyyətlə heyz olmayan qadınlar və heyzdən birdefələlik ümidi üzülmüş bütün qadınlar bu ayəyə daxildir. Lakin, bizim bu sözüümüz o demək deyil ki, ateistlər bizim sözüümüzü öz xeyirlərinə istifadə edə bilirlər. Ona görə ki, heç bir vəchlə Quranda azyaşlı, yetkinlik yaşına çatmamış qızlarla cinsi əlaqəni icazəli görən açıq-aydın bir ayə yoxdur. Quranla (Nisə, 6) yetkinlik yaşına çatmayan heç bir qız gərdəyə girmək, rəsmi toy edilmək haqqına malik deyil. Cinsi əlaqənin ən aşağı həddi yetkinlik yaşı götürülüb ki, bu da evlənəcək şəxs buna hazır olmasıyla bağlıdır. Cinsi yaxınlıq isə çox vaxt heyzdən sonra olur. Baxmayaraq ki, yetkinlik yaşına çatdıqda evliliyə icazə verilir. Lakin, bu hallara da, qızın evliliyə yaşı çatsa da zəifliyi və s. kimi hallar da nəzərə alınır, bu və digər səbəblərdən evliliyin təxirə salınması halları da mümkündür.

Qaldı ki, ataların nadir hallarda qızlarını yetkinlik yaşından, yəni, heyzdən əvvəl sözlü etməsi, nişanlamasına, bunu da artıq izah etdik ki, qız atasının evində qalmaqla, yetkin yaşına çatmadan, həmin yaşa çatdıqdan sonra toy etmədən qız öz yoldaşına nisbi məxsus olur. İslamda atanın vəli (yaxın qohum kimi evləndirməyə icazədə söz sahibi olması) olması halı məlum olduğu üçün əgər ehtiyac olarsa, atanın qızını yetkinlik yaşına çatmadan sözlü etməsi icazəlidir. Məsələn; ata ölümcül xərcəng xəstəliyinə tutulubsa, qızının yetkin yaşına kimi sağ qalmaqcaqsa, bu zaman ata qızının razılığı ilə münasib gördüyü saleh bir insanla

öz qızını nişanlaya bilər ki, o insan qızla toyun gerçəkləşməsi üçün yetkinlik yaşına kimi və ya daha çox gözləsin. Ümid edirik ki, bu məsələ də aydın oldu.

Sonuncu 8-ci bənddə gətirilən şübhələrin son hissəsi isə belədir:

«Üç daşla təharəti məsləhət buyuran dinin dünyaya əxlaq və təmizlik dərsi iddiasında olmasına təəccüb etməməli. Çünki, həyatda qalmaq, zənginlik, hökmranlıq kimi insani arzulara dayanan gerçək həyata orqanizə üçün müqəddəs donla cinayəti seçmiş, daima düşmən edinə, təbii olaraq da içində bölünən dəstələrin mücadilə ideologiyasıdır islam. Dünyada tək din islam eyni məzhəbiylə olsa mütləq bir şeylər üçün savaşı çıxar yeni məzhəblər axımı başladılar. Baş içində bir şeylər yıxılmalı, kəsilməli, qan tökülməli.»

Şübhənin cavabı: Çox maraqlıdır ki, indiyə kimi İslam barədə bu qədər cılız şübhələri cəm edən uzun şübhələr toplusu görməmişdim. Təsəvvür edin ki, hər dəfə şübhələrin mahiyyəti dəyişdirilmiş, təhrif edilmiş şəkildə insanlara təqdim edildiyini görəndə insan təəccüblənməyə bilmir. İndi isə üç daşla təmizlənməyin necə yanlış qələmə verildiyinin şahidi olun. Yəni İslamdan bixəbərlilik, cahillik və qərəzliliyin şahidi oluruq.

Bildiyimiz kimi su olan yerdə daşdan istifadə etmək doğru deyil. Eyni, zamanda kağız təmizləyici olan yerdə

də daşdan istifadə olunmur. Bu daşlar zərurət halında nə su, nə kağız nə də başqa bir münasib təharəti vasitəsi olmadıqda istifadə olunması müsəlmanlara məsləhət görülmüşdür. Təsəvvür edin ki, bir müsəlman ucsuz-bucaqsız səhrada və ya adi çöllükdə və ya meşədə və ya başqa bir yerdə nə suya çata bilir, nə də təmizləyici vasitəyə, kağıza və s. çata bilmir. Belə olduğu təqdirdə onun tək sayılı daşlarla təharətdə istifadə etməsi icazəlidir.

Lakin, məsələnin bu tərəfini gizlədərək insanları azdırmaq, yanıltmaq ən azından özlərini "yüksək ağıllı" insanlar kimi qələmə verən bir topluma yaraşmır. Çünki, yüksək toplumlar ədaləti, insafı və kübarlılığı ilə seçilməlidir. Nə isə... Bizim ateistlər isə təhrif ardınca təhrifə baş vurmaqdan yorulmurlar. Bizə bu şübhələri göndərənlərə çox yüksək ümidlərlə cavab yazmalı oldum ki, bəlkə bir çox təhrifləri və təhriflərin ifşasını insafli ateistlər özləri oxusunlar, şübhələri və bizə göndərdikləri bütün bəndləri olduğu kimi oxucuya təqdim etməkdən və cavabları da qeyd etməkdən çəkinmədiyimizin şahidi olsunlar.

Bundan sonra isə məlum şübhəni də əvvəlki cavab verdiyimiz şübhələrə qataraq digər bəndlərdəki kimi adəti üzrə əxlaq və s. cəhətdən islamı ittiham edir ki, bu şübhənin əxlaqa zidd bir şey olmadığı artıq izah edildi.

Sonra isə yenə öncəki bəndlərdə cavab verdiyimiz kimi yenə "**cinayət**" və s. islamofobiya təsirlərini ifadə edən

cümləyə və "**ixtilaf**" barədə də cavab verdiyimiz məsələyə yenidən qayıdır və içində bölünən dəstələri yenə misal çəkir ki, bu şübhəyə artıq yeddinci bəndin (və ya şübhənin) əvvəlində cavab verildi. Sonra yenə təkrarən cavab verilən ixtilaf mövzusunə toxunulur.

Bununla da bizdən cavab verməyimiz istənilən suallara cavabımızı yekunlaşdırırıq! Allahdan istəyirəm ki, bu yazını qəbul etsin və ateistlərin həqiqətləri görmələrinə və əslində şübhələrin onlara necə təhrif olunmuş şəkildə təqdim olunmasının şahidi olmalarını onlara nəsib etsin!

YAZDI: Mədinə Beynəlxalq İslam Universitetinin
tələbəsi: **Sahib Əsədov**. 2020/01/30.
Mədinə şəhəri.